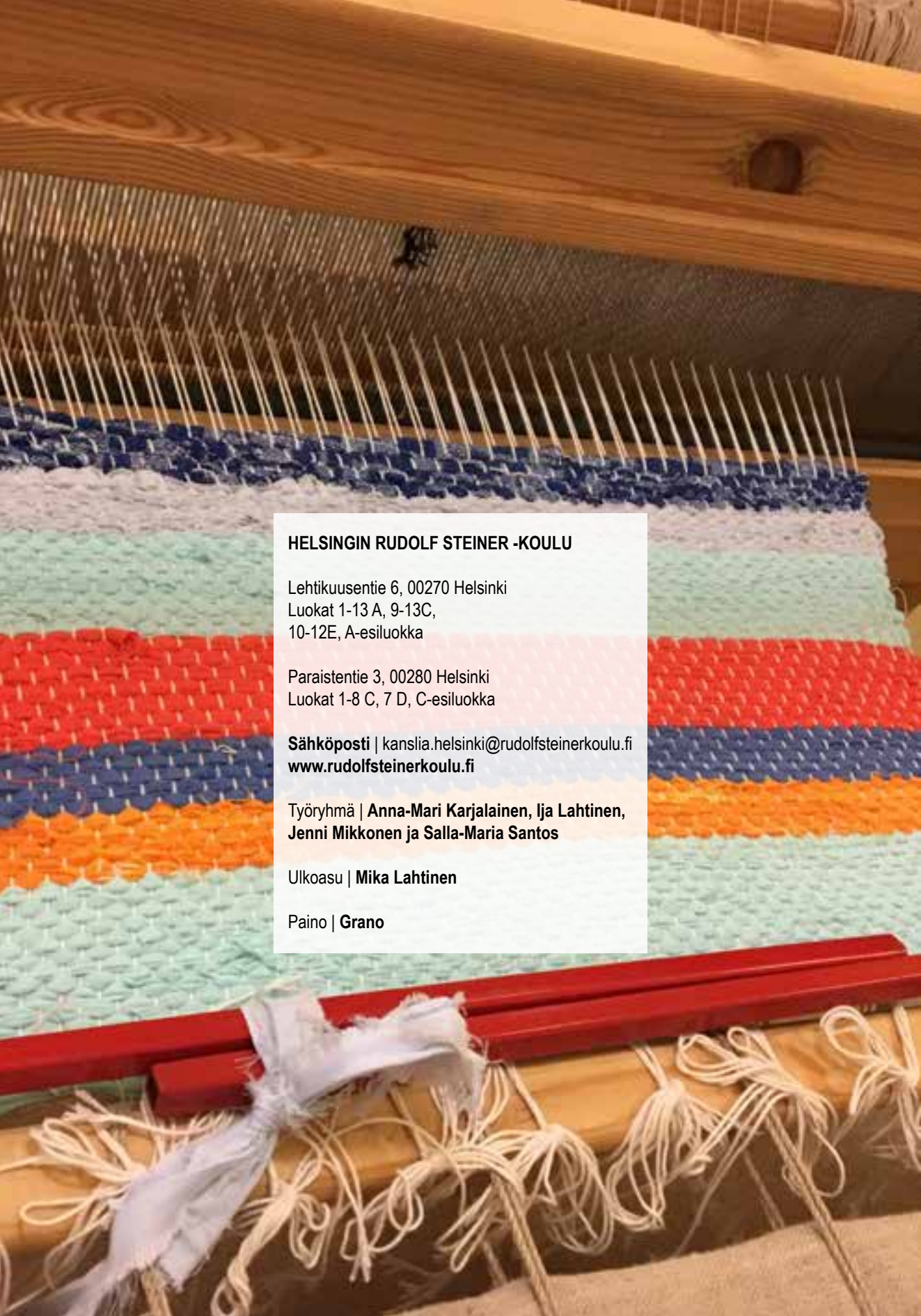

VUOSIKERTOMUS | 2019-2020

Helsingin Rudolf Steiner -koulu

HELSINGIN RUDOLF STEINER -KOULU

Lehtikuusentie 6, 00270 Helsinki
Luokat 1-13 A, 9-13C,
10-12E, A-esiluokka

Paraistentie 3, 00280 Helsinki
Luokat 1-8 C, 7 D, C-esiluokka

Sähköposti | kanslia.helsinki@rudolfsteinerkoulu.fi
www.rudolfsteinerkoulu.fi

Työryhmä | **Anna-Mari Karjalainen, Ija Lahtinen,
Jenni Mikkonen ja Salla-Maria Santos**

Ulkoasu | **Mika Lahtinen**

Paino | **Grano**

Sisällys

Rehtorin terveiset **4** | Kuraattorin terveiset **5**

LUKUVUODEN VARRELTA

Eskarilaisten elämää **7** | Ihmeellinen ensimmäinen luokka **8**
 Nukketeatteri yhdisti äidinkielen ja käsityön **9** | Alustana eläintarinat **10**
 Etäopetusta ja oivalluksia **11** | Kalevalan kankahilla, Paraistentien perukoilla **12**
 Miksi juuri Kalevalaa neljännellä luokalla? **13** | Sitruunan kasvatus kotona **14**
 Yhdessä oppien! **15** | Englannin opiskelua lautapeliä kautta **16**
 6A:n mietteitä etäkoulusta ja koulusta **17** | Rohkeutta ja intoa toimia
 yritteliäänä yhteiskunnan jäsenenä **18** | Maailma tutuksi rakentamalla karttapallo **19**
 Haavoittuneet enkelit **20** | Tulevaisuuden näkymiä? **21** | Kahdeksas luokka **22**
 Kun yhteinen matka loppuu **23** | Meidän ysiluokka **24**
 Vanhojentanssit **25** | Abishow'sta vauhtia lukulomaan! **26**

DRAAMAA

Oma maailma **29** | Lumikki ja seitsemän kääpiötä **34**
 Romeo + Julia **35** | Non existere **36** | Ennustusten maailmasta **37**

RETKET JA TAPAHTUMAT

Leirikoulut Lapissa **39** | HRSK purjehduskurssin tunnelmia **40**
 Brasilia – Curitiba – São Paulo **42** | Nipsu, koulumme maskotti **43**

Rehtorin tervehdys

Rehtori | Esa Tuominen

Helsingin Rudolf Steiner -koulun 64:stä toimintavuodesta muodostui yksi sen historian erikoisimmista.

Kouluissa, niin kuin muuallakin yhteiskunnassa, kevät 2020 tullaan muistamaan koronaviruksesta ja sen seurauksena tehdyistä rajoituksista. Helsingin Rudolf Steiner -koulu siirtyi muiden koulujen tavoin etäopetukseen 18.3. ja koulu pysyi peruskoulun osalta kiinni 14.5. asti ja lukioissa opiskeltiin etänä koko loppulukuvuosi.

Koulujen mentyä kiinni oppilaat, opiskelijat ja opettajat siirtyivät hämmästyttävän jouhevasti etäopetukseen ja suurimmilta osin kevään opetussuunnitelmien oppisisällöt saatiin opiskeltua, vaikka koulua käytiinkin kotoa käsin. Etäopetus ja etäkoulunkäynti sujuikin pääosin mukavasti, mutta etäkoulu ei voi korvata lähiopetusta. Oppilaiden henkiseen kasvuun ja oppimiseen keskeisesti kuuluva sosiaalisten suhteiden ja taitojen opettelu luokkatoverien ja opettajien kesken jäävät etäopetuksessa erilaisista sähköisistä viestintävälineistä huolimatta vähäiseksi.

Lukuvuosi 2019-2020 oli kuitenkin paljon muutakin kuin koronasta seurannut poikkeustila ja ennen koulujen sulkemista Helsingin Rudolf Steiner -koulussa ehdittiinkin kokea monenlaisia upeita projekteja ja tapahtumia.

Syksyllä Steinerkoululiikkeen 100 -vuotisjuhla huipentui koulussamme esitettynä Oma maailma - Världen för mej -teoksen esityksiin. Teoksesta muodostui ikimuistoinen ja se jätti pysyvän jäljen kouluumme, sillä Oma maailma esityksessä esitetty Lauri Porran säveltämät ja Laura Ruohosen sanoittamat kappaleet tulevat muodostumaan koululiikkeen tunnuskappaleiksi, jos ei kaikissa Suomen steinerkouluissa, niin ainakin Helsingin Rudolf Steiner -koulussa.

Tänä keväänä esittävän taiteen linjan ensimmäinen vuosiluokka sai lukio-taipaleensa päätökseen. Esittävän taiteen linja on muodostunut keskeiseksi osaksi lukiotamme ja tarjoaa esittävästä taiteesta kiinnostuneille nuorille mielekkään lukiolinjan. E-linjan kolmas vuosi huipentui koko E-linjan yhdistäneeseen Non Existere -esitys katoavista asioista -esitykseen. Antti Laukkarisen ohjaama teos toi näyttävästi esille E-linjalla opiskelevien opiskelijoiden laaja-alaiset lahjakkuudet ja poikkitaiteellisessa kokonaisuudessa nähtiinkin teatterin lisäksi tanssia, musiikkia ja akrobatiaa.

Sekä perusopetukseen että lukioon on suunnitteilla merkittäviä opetussuunnitelmamuutoksia. Perusopetuksessa uudistetaan arviointia ja meilläkin tämä tulee johtamaan siihen, että ensi lukuvuonna oppilaiden osaamista tullaan lukuvuositodistuksissa arvioimaan numeroarvioinnilla jo 4. luokasta lähtien. Steinerkouluille numeroarviointiin siirtyminen aikaisessa vaiheessa tuottaa hieman päänvaivaa sillä steinerkouluissa sanallisilla, luonnehtivilla ja kuvailevilla arviointimuodoilla on haluttu välttää oppilaiden keskinäistä kilpailua sekä vertailua ja antaa numeroarviointia

yksilöllisempää palautetta. Numeroarviointiin siirtyminen usein myös siirtää oppilaiden huomion pois muusta kuin numeerisesta arvioinnista. Numeroarviointiin siirtymisestä huolimatta arvioinnin tulee jatkossakin olla monipuolista ja oppilasta kannustavaa.

Lukion puolella aineopettajat ovat valmistautuneet lukion opetussuunnitelmien perusteellisempaan muutokseen. Lukuvuoden 2021-2022 alussa lukio-opintonsa aloittavat lukiolaiset tulevat aloittamaan lukio-opinnot uuden lukio-opetussuunnitelmien mukaisesti. Ensi lukuvuonna lukion aineopettajat tulevatkin käyttämään paljon aikaa uusien opetussuunnitelmien kirjoittamiseen ja jo ensi lukuvuonna lukiossa tullaan kokeilemaan joitakin uuden opetussuunnitelman mukaisia opintojaksoja.

Mikaelsalissa ja C-koulun juhlasalissa vietettävät kevätjuhlat ovat olleet perinteisesti kouluvuoden kohokohtia, mutta tänään olemme siirtymässä kesälomille täysin erilaisin juhlallisuuksin. 1-9 -luokissa lomatuunnelmiin viritäydytään oman luokan kesken omissa koululuokissa, kun taas lukioluokat viettävät etäkevätjuhlia. Yhtä kaikki tänä keväänä on kesälomaa odotettu poikkeuksellisen hartaasti ja oppilaat, opiskelijat ja henkilökunta ovat ehdottomasti kesälomansa ansainneet!

Haluan kiittää kaikkia oppilaita, opiskelijoita, opettajia ja muuta henkilökuntaa työstänne kuluneen lukuvuoden aikana. Erityinen kiitos vielä vanhemmille, sillä tänä lukuvuonna oppilaiden koulunkäynnissä vanhempien rooli on ollut monessa kodissa keskeinen. Kiitän kaikkia hyvästä yhteistyöstä ja toivotan Helsingin Rudolf Steiner -koulun kouluyhteisöön kuuluville aurinkoista ja virkistävää kesää!

Tarvitaan lämpöä ja rutiineja

kuraattori Maria Mäkinen esittäytyy

Kuraattori | Maria Mäkinen

Olen Maria Mäkinen ja aloitin koulumme kuraattorina tammikuussa 2020. On ollut ilo aloittaa työt kannustavassa työyhteisössä osaavien ja ammattitaitoisten kollegojen kanssa ja motivoivassa tehtävässä. Olen aiemmin työskennellyt kuraattorina eri kouluasteilla esikoululaisista toisen asteen opiskelijoihin kaiken kaikkiaan kuusi vuotta. Työhistoriaani kuuluu myös suunnittelu- ja asiantuntijatehtäviä henkilöstöhallinnossa ja työskentely ylitarkastajana Maahanmuuttovirastossa.

Lapset ja nuoret! Teidän hyvinvointinne on kaikista tärkeintä, koska lapsuudessa ja nuoruudessa rakennetaan ihmisyyttä ja itsetuntoa, joka on kaiken toiminnan perusta. Omalla työpanoksellani pyrin auttamaan ja tukemaan kaikkien opiskeluhyvinvointia yhteistyössä huoltajien ja koulun muun henkilökunnan kanssa.

Minulta on usein kysytty, mitkä ovat kuraattorin terveiset koteihin. Tärkeimpinä lähetän kolme R:ää, joita itsekin pyrin noudattamaan kasvatustyössäni: rakkaus, rajat ja rutiinit. Etenkin tällaisena poikkeuksellisenä keväänä näiden kolmen merkitys on erityisen korostunut.

Lapsi elää rakkaudesta ja kukoistaa rakkaudessa. Lapsi kokee rakastettuna ollessaan itsensä tärkeäksi ja arvokkaaksi, hänen itsetuntonsa vahvistuu, ja hänelle kasvaa terveet ja ehjät rajat. Olen vahvasti sitä mieltä, että jokainen lapsi tarvitsee syliä, silittelyä ja haleja, jopa teini-iässä - olipa se nuoresta kuinka noloa tahansa. Lapsi tarvitsee myös emotionaalista lämpöä: hymyjä, hyväksyvää katsetta, lempeitä sanoja, aitoa läsnäoloa, yhteistä aikaa ja kuulevia korvia.

Johdonmukaisuus tuo turvaa

Rutiineilla on lapselle tärkeä merkitys. Ne luovat turvaa ja ennakoitavuutta elämään, eikä lapsen tarvitse pelätä, jännittää tai miettiä, mitä seuraavaksi tapahtuu. Lapsi saa kokea olonsa fiksuksi, koska tietää etukäteen, mitä on seuraavaksi tulossa. Mitä pienemmästä lapsesta on kyse, sitä tärkeämpiä rutiinit ovat.

Myös lapsille, joilla on keskittymisen tai siirtymätilanteiden kanssa pulmaa ja haasteita, tuovat rutiinit selkeyttä ja rakennetta päivään ja sitä kautta myös lapsen omaan mieleen. Säännölliset ruoka-ajat, karkkipäivä, samalla tavoin toistuvat iltarutiinit ja nukkumaanmenoajat ovat tärkeitä jo

pienenä, ja niistä tulee pitää kiinni myös lapsen kasvaessa.

Aluksi rutiinien juurruttaminen voi olla hankalaa, mutta pidemmällä aikavälillä se palkitsee myös vanhempia. Joka päivä ei tarvitse vääntää samoista perusasioista lapsen kanssa. Ei ole lasta, joka ei joskus kokeilisi rajojaan tai uhmaisi sääntöjä tai käskyjä. Silloin on tärkeä muistaa, että rajojen asettaminen ja johdonmukaiset seuraamukset ei-toivottavasta käytöksestä ovat vanhemmuuden ydintä. Vanhempi saattaa tietävästi esimerkiksi kommentaa lastaan 17 kertaa puolessa tunnissa. Usein toistuva kommentaminen ei kuitenkaan paranna käytöstä, ja komentaminen kärsii inflaatiosta ennen pitkää, ellei komentamisesta seuraa aitoa toimintaan puuttumista.

Vanhemman kasvatustehtävää ei voi ulkoistaa kenellekään muulle; se on huoltajan kasvatusvastuuta lapsestaan. Olen joskus työssäni havainnut, että rajojen asettaminen lapselle voi huoltajasta tuntua vaikealta, koska ei haluta pahoittaa lapsen tai nuoren mieltä. Meidän vanhempina ja kasvattajina pitää kuitenkin muistaa, ettemme kerää lapsiltamme hyvis- tai pahispisteitä. Vanhemmuuteen yksinkertaisesti kuuluu liuta epämieluisia tehtäviä kaikkien ihanien ohella.

Olemalla johdonmukainen kehujen ja vastaavasti seuraamusten kanssa kärsivällinen kasvatustyö aivan varmasti ennen pitkään palkitaan. Rajat nimittäin todellakin ovat Rakkautta!

LUKUVUODEN VARRELTA

Eskarilaisten elämää

Teksti | **Monica Lindström**

Helsingin Rudolf Steiner -koulun yhteydessä toimii kolme esikouluryhmää, Helmipolku 0a, Skogsstjärnan 0b ja Tähtöset 0c. On onnekasta saada tutustua tuleviin luokkakaverihin, kouluun ja jopa tulevaan opettajaan, joka tapaa eskarilaiset muutaman kerran (ja jatkaa luokan kanssa sitten kahdeksan vuotta), jo esikouluvuoden aikana! Koulun siirtyminen yhdessä tuttujen ystävien kanssa on helpompaa, ei jännitä niin paljoa ja koulurakennuskin pysyy samana.

Esiluokanopettaja leipoo pieniä eskarilaisia vuoden verran. Hyvät tavat ja rutiinit, juhlat lauluineen ja runoineen ennakoivat jo koulun vastaavia. Esikouluvuoden aikana lapset oppivat monia uusia taitoja ja ennen kaikkea sen, miten ollaan ryhmässä niin, että kaikilla on mukavaa ja turvallista. Tärkeintä pienen lapsen päivässä on leikki. Kun esikoulutyöt ovat mieleisiä, ne sujuvat kuin leikki vain. Tunnelma esikoulussa on niin mukava ja lämmin, että aikuisetkin usein haluaisivat jäädä esikouluun kanssamme.

Esikoulupäivä alkaa aamupiirillä, sytytämme kynttilän, tervehdimme toisiamme, runoilamme ja laulamme yhdessä vuodenaikaan liittyviä kappaleita. Lapset kertovat kuulumisia, ja opettaja kertoo viikkosadun, joka usein muuttuu näytelmäksi ja kuvaksi. Suullinen kertomusperinne elää vahvasti steinerpedagogiikassa. Lopuksi leikitään ja tehdään päivän esikoulutyö. Maanantaisin maalataan vesiväreillä ja taiteillaan, tiistaina eurytmiaopettaja pitää pienen eurytmiatunnin, keskiviikkona leivotaan sämpylöitä tai pullaa, torstaisin piirretään esikouluvihkoon viikkosadusta

kuva (harjoitusta steinerkoulun vihkotyöskentelyyn) ja perjantaisin tehdään käsitöitä tai retkeillään.

Joka päivä ulkoilemme, useimmiten metsässä Keskuspuistossa, missä lapset liikkuvat vapaasti ”rajojen sisäpuolella” ja kehittelevät monenmoisia leikkejä. Metsäretkillä mielikuvitus saa siivet ja joskus koko joukko on yhdessä isossa leikissä, esimerkiksi purjelaivassa tai eläinsairaalassa, tai kävelee käsikynkkää koko tien leveydeltä.

Esikouluvuosi on oikeastaan juhlasta juhlaan elämistä. Syksyllä tutustumisleikkien ja laulujen jälkeen alamme valmistella sadonkorjuu- ja Mikael-juhlaa lauluineen ja runoineen. Syksyn pimetessä opettelemme lyhtylauluja ja kutsumme koko perheen yhteiseen lyhtykulkueeseen. Hyvin pian sen jälkeen harjoittelempa adventtilauluja, kuljemme adventtipuutarhan läpi ja laskeudumme jouluun. Keväällä tutkimme kasvunihmeitä ja vietämme pääsiäistä sekä teemme retkiä museoihin. Koulun puolella käymme ihastelemassa taitavia koululaisia ja heidän monenlaisia näytelmiään.

Kaiken leikin, laulun ja esikoulutöiden lomassa opimme myös kirjaimia, laskemista, vieraita kieliä runojen ja laulujen muodossa sekä kerromme ja kuuntelemme juttuja ja tarinoita. Esikoulua käydään klo 8–12, iltahoito jatkuu eskarin tiloissa ja tunnelmissa klo 16.45 asti. Tänä vuonna esikoulua on käyty myös etänä. Eskariopie on laittanut tehtäviä, ideoita ja vinkkejä eskarin Facebook-sivulle ja yhdes- sä olemme tavanneet Zoom-palaverien merkeissä.

Ihmeellinen ensimmäinen luokka

Teksti | Takko Eräkangas ja Krista Käkeli

Kokenutkin luokanopettaja on aivan uuden edessä, kun on jälleen aika ottaa uudet oppilaat vastaan. Ensimmäinen koulupäivä on opettajalle kokemus, joka jää muistoihin ikuisiksi ajoiksi, vaikka sen olisi jo muutaman kerran kokenut. Ihmeellisin hetki koittaa ensimmäisen päivän jälkeen, kun oppilaat ovat lähteneet ja opettaja jää yksin hiljaiseen luokkaan. ”Tästä se matka taas alkaa, ihanat oppilaat ja paljon aikaa yhdessä – jännittävää, mutta samalla niin mahtavaa!”

Lukuvuotetemme on ollut täynnä elämää. Olemme saaneet tutustua lukuisiin uusiin, pieniin ihmistaimiin, joiden kasvua koululaisiksi olemme seuranneet lähes päivittäin. Viikkoihin on kuulunut paljon retkeilyä, leikkiä, riimitteilyä, rytmittelyä ja tietenkin vihkotöitä. On kuunneltu iloja ja suruja, juteltu kaverisuhteista ja kannustettu läpi vaikeiden aikojen.

Tätä kirjoittaessa tuntuu hieman haikealta, ettei pienten oppilaiden arjessa ole kevään aikana ollut mahdollista olla läsnä siten, miten on tottunut. Siksi tämä kevät ei ole ollut helpoimmasta päästä. Oman luokkayhteisön kohtaaminen päivittäin on suuri voimavara sekä oppilaille että opettajalle. Lämpöä ja yhteisöllisyyttä pyrimme kaikesta huolimatta vaalimaan jokaisessa tilanteessa, joten eiköhän tästäkin selvitä. Onneksi yhteistä matkaa on vielä paljon jäljellä!

Nukketeatteri yhdisti äidin-kielen ja käsityön

Teksti | **Kiika Veijalainen**

Joululoman lopulla löysin koulun teatterilavasteiden joukosta vanhan nukketeatterisermin. Maalasin ja koristelin sille uuden ilmeen. Koulumme pitkäaikainen ja taidokas työntekijä, Liisa, ompeli sermiin sopivat uudet ja hohtavan väriset näyttämöverhot. Kiitos vielä!

Luokkaan saapuessaan uudistettu sermi veti oppilaita puoleensa kuin kirkas valo yöperhosia! 2A-luokan lapset riensivät oitis sermin luo ja tietty sen taakse! Hienon näköinen lavaste toi toki uutta ilmettä luokkaamme, mutta töihinhän se piti saada, kuten lasten virkkaamat ihanat eläinkäsinuketkin.

Kevätlukukauden alkupuolella suurin osa kakkosluokalaisista oli saanut valmiiksi kerrassaan ihastuttavia käsinukkeja. Luokassamme oli pöllöjä, jäniksiä, kettuja, mäyriä, susia... Lisäksi meillä oli suuri valikoima koulun omia käsinukkeja. Nyt oli aika yhdistää käsityötunnit ja äidinkielen

tunnit; syntyi kaikkia ilahduttavat viikottaiset NUKKE-TEATTERITUNNIT.

Alussa harjoittelimme nukkiin liikuttamista ja oman puheen yhdistämistä nukella ilmaisuun. Miten nukkeen syntyikään eloa! Hiljalleen otimme mukaan pieniä aiheita, joista lapset tekivät pareittain esityksiä. Toisinaan yhdistimme pareja suuremmiksi ryhmiksi. Vajaan kuukauden kuluttua heräsi ajatus koko luokan nukketeatteriesityksestä. Tuumasta toimeen!

Muokkasin vanhasta kansansadusta Ketun kalaretki luokallemme sopivan version. Jokainen sai oman käsikirjoituksen. Innokkaat kakkosluokkalaiset oppivat nopeasti omat osuutensa ja niin alkoi valmistautuminen esityksiin. Hiihtolomaa edeltävällä viikolla meillä oli sitten ilo esittää koulumme eskarilaisille ja ekaluokkalaisille Ketun ja suden kalaretki. Kiitos kaikille!

Alustana eläintarinat

Teksti | Sinikka Göös

Toisella luokalla äidinkielen kertomusaineisto on vahvasti polarisoitunut. Vekkulit eläintarinat ihastuttavat toisluokkalaisia aina vain, ja tehtäväänsä keskittynyt luokanopettaja saa toisinaan huomata oppilaiden nauravan ääneen, kun jotakuta höynäytetään oikein perinpohjaisesti. Näiden tarinoiden vastapainona ovat legendat, ja niiden ympärille tiivistynyt harras keskittyminen kaikkein olennaisimpiin seikkoihin. Legendoissa päähenkilö joutuu ahtaalle. Hän kamppailee ja kieltäytyy, mutta ei menetä uskoaan. Pelastus tulee usein yllättävältä taholta, ja elämä jatkuu sittenkin.

Muutama vuosi sitten kohistiin opetuspiireissä ilmiö-oppimisesta, jossa yhtä aihetta lähestytään laaja-alaisesti eri oppiaineiden kautta. Steinerkouluissa tällaista työtä on tehty jo 100 vuotta, ja se on merkittävä perusajatus koko pedagogiikassa. Toisella luokalla käsityötuntien virkkaustyö on muotoutunut käsinukkien valmistamiseksi, ja työ on useimmiten oppilaille hyvin mieleinen.

Tänä vuonna 2C-luokkalaiset aloittivat virkkaamisen heti syyslukukauden alussa ja verryttelyn jälkeen ryhdyimme käsinukkien tekoon. Ensimmäiset nuket olivat valmiina jo marraskuussa, ja sen jälkeen niitä putkahteli maailmaan

lähes viikoittain. Tokaluokkalaisten oppimiskyky on valtava ja lukutaito kasvaa koko ajan. Keväällä ryhdyimme laajaan kirjoittamistyöhön, jossa jokainen loi oman eläintarinan joko parin kanssa tai yksin. Työ eteni vauhdilla ja maaliskuun alussa pääsimme harjoittelemaan ihan oikeita nukketeatteriesityksiä itsetehdyillä nukeilla ja omilla käsikirjoituksilla. Tätä oli odotettu kovasti ja koulussamme oli jo kaksi luokkaa varannut paikat esityksiin. Tuo suuri päivä koitti 11.3.2020, ja tyytyväisyys paistoi oppilaiden kasvoilta tapahtuman päätyttyä.

Esitysviikolla tapahtui nopea siirtyminen myös etäopetuksen pariin, eikä teatteriesityksiä voitu enää jatkaa. Mutta käsinuket eivät tästä lannistuneet. Jotkut nuket saivat lopullisen muotonsa kotona ja opettajan oma Siili-nukke kulki mukana metsäretkillä ja kahvitauoilla. Opettajan Siili osallistui opetukseen videoiden välityksellä ja hänestä tuli eräänlainen mediaeläin. Jos joku olisi ennustanut viime syksynä jotakin tämänkaltaista, olisi tuo henkilö todennäköisesti tuomittu ”hömppälääriin” epämääräiseksi ajaksi. Mutta näin vain kävi, ja olen kaikesta avusta Siilille hyvin kiitollinen.

Etäopetusta ja oivalluksia

otteita kolmannelta kouluvuodesta

Teksti | Mare Luoma ja Ija Lahtinen

Onneksi ehdimme retkeillä paljon museoissa ja metsissä, eläytyä Ritari Martin tarinaan esittäen sen koko koululle, katsoa näytelmiä ja esityksiä, valaa kynttilöitä, leipoa pipareita, tehdä joulukalentereita, maalata, leikkiä, pelata, ulkoilla ja tehdä paljon muuta yhdessä ennen kuin koulu meni kiinni!

Etäkoulu on sujunut hyvin. Kirjallisten tehtävien vastapainoksi lapset ovat tehneet luonnon materiaaleista hienoja mandaloita, pelanneet luontobingoa, tehneet kalliomaalauksia ja keränneet materiaalia itse esitettuihin Luontouutisiin. Vaikka tehtäviä on tehty kunniakkaasti ja kotona tapahtuva opiskelu on ollut erikoista ja jännääkin, on tuttuja ja tärkeiden luokkatoverien ikävä kasvanut viikko viikolta. Vaikka olemme työskennelleet yhteisten asioiden äärellä ja nähneet toisiamme etänä ruutujen kautta, jotain oleellista on kuitenkin puuttunut. Jakaminen. Välitön palaute. Kommentit, nekin, joita varten ei muistettu viitata. Vitsit. Auttaminen. Lohduttaminen. Yhdessäolo. Jokin, mitä on vaikea pukea sanoiksi.

Tämä kevät muistutti meitä siitä, että koulutyön sydän ei ole tehtävissä, pelkässä opiskelussa. Eikä se ole opettajassa, eikä yksittäisessä oppilaassa. Se on yhteisöllisyydessä ja rakkaudessa, joka luokan sisällä vallitsee. Omia onnistumisia, iloja ja surujakin on onni päästä jakamaan oman luokkayhteisön kanssa. Ja mikä onni olikaan, kun pääsimme vielä tapaamaan toisiamme toukokuussa ja jatkamaan retkiemme ja arkipuuhiemme parissa siitä, mihin maaliskuussa 2020 jäimme.

Etäkoulussa syntyneitä haikuja:

Hei orava
pom pomppii puusta puuhun
lehtien sekaan
Iiris Strandberg, 3A

Kaunis perhonen
lentää liihottaa yksin.
Aurinko paistaa.
Ella Ihämäki, 3C

Kiva filis on
ollut tänä keväänä.
Kesää odotan.
Eemeli Kajantie, 3C

Joka päivä meen
jalkapallokentälle
tuntikausiksi.
Oliver Melanto, 3A

Kalevalan kankahilla, Paraistentien perukoilla

Teksti | **Pilvi Kivi**

Näissä kalevalaisissa tunnelmissa aloitti 4C joka aamu koulutyönsä luokassa. Kalevalan suurten sankarien ihmeellisiin seikkailuihin tutustuttiin vuoden mittaan monin eri tavoin. Tarinoita kuunneltiin ja niistä kirjoitettiin, piirrettiin ja maalattiin. Jokaisella oppilaalla oli oma Kalevalan runo, jonka koko luokka sai oppia lausumaan. Kalevalaisia sävelmiä säestettiin kanteleella ja tehtiinpä kalevalaisen mitan mukaan myös omia sävellyksiä ja sanoituksia.

4C-luokka toteutti myös oman luokkalehden nimeltä Kalevalan uutiset. Uutisten tekoa harjoiteltiin Päivälehdessä museossa oikean toimittajan opissa. Päästiinpä museossa kokeilemaan myös vanhojen painokoneiden käyttöä. Kalevalan uutiset ovat laadukkainta journalismia, jota 4C-luokka on tähän mennessä saanut aikaan. Harva on tullut ajatelleeksi, että vaikka meidän maailmamme tuntuu nyt aika vaikealta paikalta elää, niin ei ollut helppoa Pohjolassakaan. Pohjolan taloushan toimi pitkälti Sammon varassa, mutta se varastettiin hyvistä turvajärjestelyistä huolimatta. Ei ihme että Louhi on Kalevalan uutisten haastattelussa melko närkästynyt. Kalevalan uutisissa oli myös muun muassa reseptejä ja konserttiarvosteluita ja sen lisäksi yllättäviäkin uutisia: uskokaa tai älkää – Pohjolan neito on avannut Tik-Tok-tilin.

Tänä vuonna koulussamme saatiin nautiskella Kalevalasta inspiraationsa saaneesta kulttuuritarjonnasta laajemminkin. Lastenmusiikkiyhtye Orffit konsertoi C-koululla ja maalasi sanoituksillaan kuvan Kalevalasta nykypäivään siirrettynä: Lemminkäisen äiti huomaa pojalleen käyneen huonosti kun mopokortista alkaa virrata veri. Toisenlaisen

lähestymistavan Kalevalan tarinoihin tarjosi myös klovneriaesitys Culevala, jossa muun muassa saatiin yleisön verenseisautussanoilla veren virtaaminen loppumaan Väinämöisen polvesta. Kalevala on elävä ja ajankohtainen tänäkin päivänä. Me suomalaiset saamme olla siitä ylpeitä.

**Mieleni minun tekevi,
aivoni ajattelevi,
lähteäni laulamahan
sanani sanelemahan.
Lyökäämme käsi kätehen,
sormet sormien lomahan,
laulaaksemme hyviä,
parahia pannaksemme.
Vyöltä vanhan Väinämöisen,
alta ahjon Ilmarisen,
päästä kalvan Kaukomielen,
Joukahaisen jousen tiestä,
Pohjan peltojen periltä,
Kalevalan kankahilta.**

Laun hiihin laulajoille,
laun hiihin, latvan taitoin,
Oksat karsin, tien osoitin;
Siitpä nyt tie menevi,
Ura uusi urkenevi
laajemmille laulajoille,
runsaammille runoille
nuorisossa nousevassa,
kansassa kasuavassa.

Miksi juuri Kalevalaa neljännellä luokalla?

Teksti | Minna Eklund

Lapsen puheen kehitys kertoo pienimuotoisesti ihmiskunnan kehitystä. Rudolf Steinerin mukaan minävoimat näkyvät ensiksi siinä sisäisessä voimassa, jolla lapsi nousee pystyyn.

Ei pelkää lapsi, vaan meistä jokainen ”kuuntelee” toisen ihmisen puhetta kurkunpäällä, toisin sanoen oma kurkunpää myötäilee niitä liikkeitä, joilla puhuja muodostaa puheen. Puhe syntyy liikkeistä! Ihminen kuuntelee toista ihmistä kuin itsensä sisältä!

Lapsen tulee saada jäljitellä loruja, runoja, laulua jopa eläimiä. Erityisesti ihmisen puhe muovaa oppivaa lasta. Sama vaikutus ei ole radion tai tv:n välittämällä äänellä.

Alkupuhelaulu on säilynyt osittain kalevalan kielessä. Myös suomalaiset hokemat, sananlaskut ja arvoitukset ovat rytmisinä säilyneet meidän päiviimme.

Puhe on saanut alkunsa siitä, mikä ihmisessä taiteellisenä elää.

Kalevalan rytmissä on juuri neljäsluokkalaisten kehon vastaavuuksia. Suomessa kielen henki (Steinerin mukaan!) on metsästäjä, Jousimies eläinradasta. Hän on kuvaillut suomensukuisia kieliä (käytti termiä Magyarisch) päätöksentekokykyisiksi.

Metsästäjältä vaaditaan ääretöntä valppautta, salamanopeaa kokonaistilanteen hallintaa sekä tarkat silmät,

jotka näkevät joka puolelle.

”Kun kuuntelee suomen kieltä, on kuin joka kolmannen sanan jälkeen kaatuisi hirvi ammuttuna kuoliaaksi...”

Mutta nykykieli on jo Kalevalan kielestä ja rytmisyydestä muuttunut ja muuttuu koko ajan.

Kalevalassa äänteiden perusolemus on vielä täynnä voimaa ja niiden vaikutusta Kalevalajakso tehostaa, jos eurytmiatunnilla tehdään vaikkapa suomalaisia konsonantteja k, p, t. Näissä on räjähtävää alkuvoimaa, joka tulee esiin esim. Puukko pilvistä putosi vieri vyölle Päivän poian. p-kirjaimen toistumisessa.

Kalevalassa on myös kuvia, jotka suomalainen kokee vahvasti, koska kuvat elävät. Lukija ei katsele kuvia, vaan on itse liikkeessä, itse puukko, joka putoaa, itse Päivän poika.

Eurytmia, joka on liikettä, soveltuu Kalevalan ilmaisuun juuri siksi, että se saa meidät sisäisesti mukaan liikkeeseen!

Minna Eklund, eurytmianopettaja, jonka eurytmianopettaja Riikka Ojanperä on kirjoittanut kirjan Alkupuuhelaulun elementeistä Kalevalan kielessä Rudolf Steinerin tutkimusten pohjalta

Sitruunan kasvatus kotona

Teksti | Anna-Sophie, 5A

Covid-19n-pandemian takia koulut suljettiin, ja maaliskuun keskivaiheessa siirryttiin etäopetukseen. Monille perheille ja lapsille etäopetus oli haastavaa alussa, koska lasten piti suurimaksi osaksi tehdä tehtävät itsenäisesti.

Luokkani sai äidinkielenstä ja ympäristöopista tehtäväksi kasvattaa sitruunapuu siemenestä.

Saimme myös vinkin luokan opettajaltamme, että voisimme kysyä ruokakaupassa, jos saisimme sellaisen sitruunan, joka olisi myytäväksi jo liian kelpoton.

Ensimmäiseksi puhdistin sitruunansiemenet hedelmälihasta. Sitten kylvin siemenet muoviruukkuun, jonka pohjassa on reikiä. Muoviruukun päälle laitoin muovipussin, johon olin leikannut reikiä. Muovipussi pitää mullan ja ilman kosteuden tasaisena ja toimii kuin minikasvihuone. Kastelen sitä päivittäin. Sitten vein ruukun ikkunalaudalle, jossa oli viileää, ja siellä se oli viikon. Sitten viikon kuluttua vein sen lämpimään paikkaan. Vielä ei ollut tapahtunut muutoksia.

Noin kolmen viikon kuluttua huomasin yhden varren kasvaneen mullassa. Viikko myöhemmin varressa oli jo lehdet ja toinenkin varsi oli alkanut kasvamaan. Silloin oli mennyt tasan kuukausi siementen kylvämisestä. Ja onnekseni 2/3 kylvämistäni siemenistä alkoi kasvamaan. Ehkäpä kolmaskin siemen alkaa kasvamaan myöhemmin. Kastelen edelleen päivittäin molempia kasveja. Huomasin että juuria

oli kasvanut ruukun rei'istä ulos, ja siksi päätin siirtää kasvit isompaan ruukkuun. Samalla huomasin sen kolmannen siemenen, joka oli ihan mullan päällä. Se siitä siemenestä, se oli muutenkin jo haljennut.

Katsoin netistä, että yhden vuoden täyttänyt sitruunapuu näyttää enemmänkin puukepiltä, jolla on juuret ja että sitruunapuu saa ensimmäiset kukkansa neljä - kahdeksanvuotiaana. Toisen sivun mukaan menee 15 vuotta, eli tarkkaan ei pysty kertomaan, milloin sitruuna kasvaa sitruunapuusta.

Yhdessä oppien!

Teksti | Jenni Mikkonen

Viides luokka aloitettiin ympäristöopilla ja tutustumalla Suomen luontoon Inkoossa. Uikkareiden lisäksi retkelle pakattiin mukaan sienikirjat, lajikortit ja suurennuslasit. Tarkoituksenamme oli syventyä tutkimaan sammalia, jäkälää ja sieniä sekä tietysti nauttia yhdessä olost ja loppukesän luonnosta.

Jäkälää oli helppo löytää: sitä oli maassa, kivien pinnoilla ja puiden rungoilla. Tarkkaan katsomalla näimme jäkälän ihmeelliset muodot ja lukuisat värit. Sammalia oli paljon erilaisia, ja välillä tuntuikin, että jokainen oli vähän omanlaisensa. Lajikorttien avulla opimme tunnistamaan yleisimmät lajit ja suurennuslasilla löytämään itiöpesäkkeet. Sieniä tutkimme niiden omilla kasvupaikoillaan ja koriin keräsimme vain ruokasienet.

Kasvit ja sienet ovat kulkeneet mukanaamme koko lukuvuoden ajan. Luonnon kauniit muodot ja runsaat värit ovat ilahduttaneet ja inspiroineet meitä kerta toisensa jälkeen. Olemme yhdessä haistelleet, maistelleet, tunnustelleet ja tutkineet ihmeellistä luontoa ympärillämme. Ihmettelyn ja yhdessä kokemisen myötä olemme oppineet paljon myös toisiltamme. Yhteiset kokemukset ovat antaneet muistoja ja taitoja, jotka muistamme varmasti vielä vuosienkin päästä.

Sibeliusboksi muistoksi kesästä

Keräsin Sibeliusboksiini vähän kosteaa sammalta muistutamaan lämpimästä, mutta samalla raikkaasta kesäsaateesta, pihlajanmarjan ja mustikan muistoksi kauniista auringonlaskuista, miltei valkoista hiekkaa muistona kesäauringon lämmittämistä rannoista. Keräsin kaksi erilaista kiveä, joista toinen oli rosoinen ja kylmä ja sen pinta oli täynnä pieniä valossa kimaltavia laikkuja, muistona lumoavan kauniista kuusta ja sadoista tähdistä, sekä kylmästä keskiyöstä. Toinen oli sileä ja pyöreä ja keräsin sen muistoksi kesän hauskoista veneretkistä. Keräsin pienen palan hämähäkinseittää muistoksi ihanasta yöstä teltassa parhaan ystäväni kanssa ja palasen kuivunutta merilevää muistona uintiretkistä, jotka olivat kuumien päivien kohokohta.

Venny, 5C

Englannin opiskelua lautapelien kautta

Teksti | Riitta Kerman

Aloitimme kevätlukukauden 5C:n kanssa tekemällä omia lautapelejä. Oppilaat jaettiin pieniin ryhmiin. Tehtävänä oli, että pelin ohjeet piti kirjoittaa englanniksi tai että pelissä piti käyttää englantia, jolloin ohjeet saivat olla suomeksi. Luovuus sai kukkia. Oppilaat tekivät monenlaisia pelejä. Osassa oli paljon yksityiskohtia ja toiset olivat pelkistetympiä. Pelen tekemiseen meni useita oppitunteja, ja peleistä tuli erittäin kauniita. Työskentely oli melko tasapuolista, kaikki osallistuivat pelien tekemiseen. Oli myös kiva nähdä oppilaista uusia puolia, kun he pääsivät käyttämään muitakin kuin englannin kielen tunneilla normaalisti käyttämiään taitoja. Kun kaikki pelit olivat valmiit, ensin jokainen pelasi itse tekemäänsä peliä ja sitten tutustuttiin pelaamalla toisten peleihin.

Oppilaiden omia kommentteja lautapeliprojektista:

“Meidän lautapelissä oli tarkoituksena oppia puhumaan englantia erilaisten hauskojen ruokien ja juomien parissa. Lautapelin tekemisessä kaikki oli hauskaa.”

“On hauskaa, kun on monta pelaajaa. Peli voi kestää todella pitkään. Peliä ei ollut kovin mukava piirtää, pelin suunnitteleminen oli parasta. Ruokasanat pitää sanoa englanniksi.”

“Pelissä pitää pomppia ensin kukkuloita, sitten pilviin ja pilviä pitkin maaliin. Peliä oli kiva piirtää.”

6A:n mietteitä etäkoulusta ja koulusta

Teksti | Riitta Ojamaa

Kun etäkoulua oli takana kolme viikkoa,
6A:n oppilaat vastasivat seuraaviin kysymyksiin:

1. Mikä on mielestäsi etäkoulussa parasta?

Parasta valtaosan mielestä oli se,
että sai nukkua vähän tavallista
pidempään ja päättää vapaammin
tehtävien tekemisen järjestyksestä.

2. Mitä aiot tehdä, kun koulu taas jatkuu normaalisti?

Koulun alettua moni päätti opis-
kella huolella, mutta myös jalka-
pallon pelaamista odotettiin.

3. Mitä kaipaavat koulusta?

Se, mitä koulusta eniten kaivattiin,
oli varsin yksimielistä: Kavereita!

Rohkeutta ja intoa toimia yritteliäänä yhteiskunnan jäsenenä

Teksti | Tuija Kauhaniemi

Kuudennella luokalla yhteiskuntaopin yhteydessä on opiskeltu yrittäjyyttä. 6C-luokka on järjestänyt kuluneen lukuvuoden aikana koulussa kaksi kahvilaa koulun oppilaille ja käynyt retkellä Yrittäskylässä.

Vohvelikahvilaa oppilaat suunnittelivat valtavan innostuksen vallassa. Mietittiin markkinointia, asiakaspalvelua, myyntiä ja vohveleiden paistamista. Ideoitiin, että jokainen tuo kotoa vohveliraudan ja taikinaa, vohvelit paistetaan paikan päällä ja tarjoillaan koulun oppilaille hyvän asiakaspalveluhengen mukaisesti. Tämä kaikki toteutettiin. Kesken parhaimman myynnin kahvilaa kohtasi suuri haaste sähköjen katkettua. Makeita vohveleita jonottavat asiakkaat hermostuivat ja kaaos syntyi. Tämä haaste kuitenkin selätettiin, ja loppuajan kahvilan pito sujui entistä keskittyneemmin.

Toinen kahvila eli Runebergin päivän Torttukahvila sujuikin jo ilman kummelluksia.

Oppilaat kertoivat, että oppivat kahviloiden pidosta markkinointia, hyvää asiakaspalvelua, yhteistyötaitoja, kirjanpitoa, rahankäsittelyä ja leipomista.

Kuudesluokka teki retken Yrittäskylään. Yrittäskylä tarjoaa kuudesluokkalaisten mahdollisuuden tutustua yhteiskuntaan pienoismaailman muodossa. Yrittäskylässä oli työpaikkoja vapaina, joita oppilaat hakivat työhakemuksilla. Työhakemuksissa oli liitteenä vanhempien kirjoittamia suosituskirjeitä. Yrittäskylässä oppilaat pääsivät työskentelemään muun muassa päivittäistavaramyymälässä, sisustus suunnittelutoimistossa, kuntarahoituksessa ja tekniikan alalla. Oppilaiden mielestä yrittäskylässä oli hauskaa ja he oppivat, miten yhteiskunnassa kaikki osatekijät vaikuttavat toisiinsa.

Kuudesluokkalaisten on tietoa ja taitoa siitä, miten haetaan vaikkapa ensimmäistä kesätyöpaikkaa ja mitä tarvitaan pienimuotoisen yrityksen perustamiseen.

Rohkeutta ja innostusta yrittäjyyteen!

Oppilaiden kommentteja:

”Olen tosi iloinen, että sain kokemusta Yrittäskylästä. Opin siellä pääjohtajaksi. Yrityksen johtaminen oli vaikeaa, mutta mielenkiintoista.”

Aron, 6C

”Opin yrittämisestä, että tarvitaan laskutaitoa ja että kaikki ei hoidu sormia napsauttamalla. Opin myös, että työn jälkeen saa palkkansa. Yrittäskylässä hauskaa oli yrittäminen.”

Elmeri, 6C

Maaailma tutuksi rakentamalla karttapallo

maantietoa, matikkaa, kuvataidetta ja puutöitä

Teksti | Mikko Laulainen

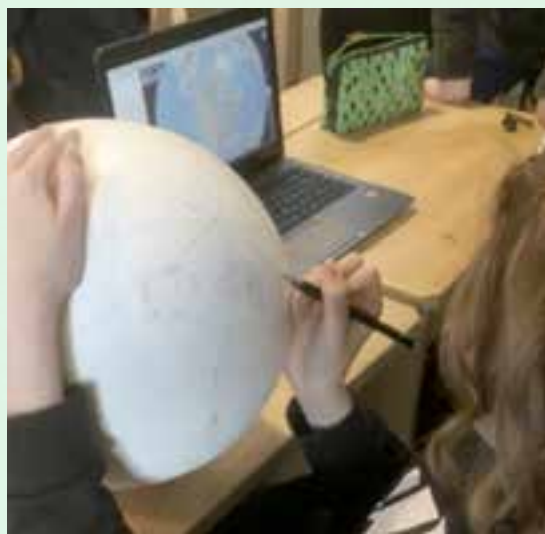
Luokka 7A ennätti saada juuri ennen etäkouluun siirtymistä maantiedon jakson päätökseen. Jakson aikaa vievin kokonaisuus oli karttapallojen rakentaminen. Niiden valmistamiseen kului useita oppitunteja, mutta ajankäyttö ei ollut turhaa. Mikä onkaan parempi tapa tutustua planeettamme maanosiin ja merialueisiin, pituus- ja leveyspiireihin, vuoriin ja alankoihin kuin valmistaa kaikesta siitä malli itse, oikeassa mittakaavassa?

Työtä varten tarvittiin materiaalia: styroksipalloja, puuta ja maalia. Kaikki alkoi pohjamaalin levittämisellä. Sen jälkeen pallo jaettiin päiväntasaajan kohdalta 12 tasaiseen osaan lyijykynän ja harpin avulla. Nämä pisteet yhdistettiin pohjois- ja etelänapoihin. Näin saatiin pituuspiirit eli meridiaanit. Samalla tavalla piirrettiin myös vaakaviivat eli pituuspiirit. Nyt voi jo havaita, että matematiikka ja maantieto yhdistyivät työssä saumattomasti toisiinsa. Olimme siis rakentaneet koordinaatiston, jonka pohjalle mantereet oli mahdollista piirtää helpommin.

Työ jatkui tutkimalla maapalloa karttaohjelman avulla. Vähitellen maanosien muotoja hahmoteltiin valkoiseen pallon pintaan. Työ vaati suurta tarkkuutta eikä todellakaan ollut helppoa. Kun hahmotelmat olivat syntyneet, maalattiin karttapallo sopivilla akryyliväreillä. Nyt piti pohdita, värittäisikö sen karttaväreillä vai haluaisiko pallon näyttävän kuusta katsotulta. Jokainen onnistui loistavasti työssään. Lopuksi merialueet erotettiin maasta ohuella tussin vedol-

la. Maan akseli liimattiin valmiiseen karttapalloon tarkasti napojen kohdalle.

Piti vielä valmistaa jalusta maapallolle. Onneksi tähän löytyi ainekset koulun puutyöluokasta. Sahattiin, porattiin ja liimattiin. Puuosat käsiteltiin öljyllä ulkonäön vuoksi ja kosteuden suojaamiseksi. Pallo kiinnitettiin tarkasti 23,5° kulmaan, mikä kuvaa Maan akselin kaltevuutta. Valmiita töitä ennätettiin juuri ja juuri esitellä nopeasti perjantaina 14.3. koulun aulassa. Seuraavalla viikolla työssä hyödynnetty tietokone olikin jo huomattavan paljon yleisemmässä käytössä koulutyöskentelyn arjessa.

Haavoittuneet enkelit

Teksti | **Kiika Veijalainen**

7 A-luokan ev.lut. uskontoryhmäni sai alkuvuodesta tehtäväkseen tarkastella Hugo Simbergin rakastettua maalausta Haavoittunut enkeli. Simberg maalasi teoksensa 1903. Tunnettu taideteos kestää aikaa. Se on ajaton ja puhuttelee yhä eri-ikäisiä ihmisiä. Se on samalla kertaa kiehtovan mystinen ja oudon arkinen. Hyvin lohduttava.

Uskontotunneillamme nuoret saivat rauhassa katsella Simbergin maalausta ja miettiä, mitähän oli tapahtunut ja minne pojat kantoivat enkeliä. Hiljalleen ajatukset kasvoivat sanoiksi, ja jokainen kirjoitti oman tarinansa Simbergin maalauksesta. Syntyi mielenkiintoisia ja koskettavia tarinoita.

Kirjoitusvaiheen jälkeen lähestyimme aihetta piirtäen. Hätkähdyttäviä töitä alkoi ilmestyä nuorten käsistä. Projektimme viimeisenä vaiheena muovailimme savesta omat haavoittuneet enkelit. En voinut kuin ihastellen ihmetellä oppilaiden savitöitä.

Kokonaisuus oli niin hieno, että päätin tarjota sen läheisen Folkhälsanin hoivakodin ala-aulaan. Ja juuri ennen pysähdyttävää koronaa saimme rakennettua näyttelyn. Talon asukkaat ja henkilökunta ottivat työt kiitollisin mielin vastaan.

Myöhemmin keväällä kävin hakemassa työt takaisin koululle. Matkalla pistäydyin metsään ja kuvasin savienkeleitä. Metsästä enkelit matkasivat vielä Lehtikuusentien vitriiniin.

Näyttelystämme tuli ajankohtaisempi kuin olisimme arvannetkaan. Elämä on haavoittuvaista. Arjen enkeleille on aina töitä. Kulkekaamme sydämet avoinna.

Tulevaisuuden näkymiä?

Teksti | **Laura Eronen**

Etäkoulun aikana annoin oppilanhajauksen tehtäväksi luokalleni pohtia erilaisten sanojen merkitystä heille itselleen ja liittyen mahdolliseen tulevaan ammattiin. Valittuaan sanoja antamaltani listalta eräs oppilaani kirjoitti oheisen kirjoitelman. Kuten oppilaanikin kirjoitelman lopuksi toteaa: tulevaisuudesta ei tiedä.

Minä toivon koko luokalleni kuitenkin mitä parasta tulevaisuutta!

“Luulen erittäin vahvasti, etten tule todellakaan pysymään yhdessä ammatissa tai yhdellä ainoalla alalla koko elämäni. Minusta tulee vähävarainen taiteilija-aktivisti, joka tekee taidetta kaikilla sen aloilla ja asuu pikkuveljensä kartanossa. Se on meidän kuvitteluleikkimme.

Pikkuveljeni on Roope-ankan tapainen bisnesmies ja fantastiljonääri, joka on lotosta voittamillaan rahoilla rakennuttanut 0-päästöisen ekokartanon. Minulla on siellä kaksi huonetta: makuuhuone ja iso puuhahuone, johon pääsee paljon auringonvaloa. Siellä on kaikkea: maalaustarvikkeita, kirjoja, työkaluja, ompelukone, kankaita,

lankoja, harmonikka, syntetisaattori, levysoitin, vinyylejä, savea ja tietysti harppi. Maksan vuokran tekemällä puutarhatöitä ja välillä myös ruokaa. Pidän ihmisille erilaisia kursseja monitoimihuoneessani ja yritän saada taidettani esille gallerioihin.

Ilmastoaktivismin ja ihmisten auttamisen osuudesta en vielä tiedä, miten ne toteutan. Perustan järjestön? Liittyn järjestöön? Toimin itsekseni? Adoptoin lapsen? Matkustan kehitysmaihiin auttamaan? Asetun ehdolle eduskuntavaaleissa? Otan kantaa taiteellani? Kirjoitan kirjan? Ryhdyn toimittajaksi? Puhun mielipiteistäni vain läheisilleni ja vaikutan vähän pienemmin? Kirjoitan blogiin? Perustan Youtube-kanavan? Ei sitä vielä tiedä.”

Oppilas, 8A

Kirjoitelmaa varten valitut sanat:

elämäkatsomus, ihmisoikeus, eläin, ihmiset, lapset, rauha, kasvit, kielet, ilmasto, aurinkokunta, arkkitehtuuri, ompelukone, matematiikka, työkalut, harppi, sarjakuva, kirjat, maalaussivellin, itseilmaisu, taide, video, mielikuvi-tus, musiikki, kertomus, historia

Kahdeksas luokka

yhteisen matkan päätös

Teksti | Ilona Lehtinen

Kahdeksan vuotta on pitkä aika. Pienistä koululokkeista tulee siinä ajassa teini-ikäisiä. Koululaisiksi opettelevista suveeneja opiskelijoita ja upeita nuoria. Opettajakin huomaa olevansa kahdeksan vuotta vanhempi, uurtteet otsan keskellä ovat muovautuneet kuin Sibeliuksella ikään. Mitään ei näe ilman lukulaseja, ja lukulaseja ei ehkä löydä ilman oppilaitaan.

Kahdeksan vuoden aikana ehtii nykäistä monta maitohammasta, kertoa satuja, opettaa geometriaa, komennella siivouksessa, ohjata näytelmiä, opettaa käsitöitä, lohduttaa, rohkaista, kieltää, kannustaa, valaa uskoa ja rakastaa kovasti omaa oppilaslaumaansa.

Oppilailta kysyttäessä mieleenpainuvimpina asioina kahdeksannesta luokasta nousevat kaksi asiaa ylitse muiden: näytelmän tekeminen ja yhteinen luokkaretki Saksaan. Näissä hetkissä on taas vahvistuttu, koettu yhdessä tärkeitä asioita, turvauduttu luokkakaverin apuun, hihitetty kulis-seissa ja ihmetelty suurta maailmaa kaukana kotoa. Yhtä lailla tavalliset arkiset asiat muistettiin, syksyiset aamut kun oppitunnilla on kuunneltu sateen ropinaa. Lounashetket, välitunnit ja retket lähimetsään. Yhteisistä hetkistä syntyy muistoja.

Ja vaikka tunnenkin suurta haikeutta yhteisen matkan päättyessä, olen silti iloinen. Iloinen ja ylpeä juuri näistä 8C-

luokkalaisistani. Tahdon nähdä heidän lähtevän eteenpäin rohkeina ja vailla liikoja siteitä menneeseen. "Sinne vaan, maailmaan!" sanoi luokanopettaja kun rillejäänsä etsi.

Kun yhteinen matka loppuu

Teksti | Elsa, Ida ja Chris 9A

Kesti melko kauan miettiä, mitä yhdeksännen luokan vuosikertomukseen voisi kirjoittaa. Tämä johtuu siitä, että aivojen on vaikeaa sisäistää tämän yhdeksänvuotisen matkan loppumista. On outoa, että meidän pieni porukkamme, turvasatamamme hajoo. Kaikki lähtevät eri suuntiin etsimään omaa polkuaan.

On todella ikävää, ettemme saaneet viettää viimeistä kevättämme yhdessä, sillä syksyllä kaikki ovat jo eri kouluissa keskittymässä kovasti kukin omiin jatko-opintoihinsa. Yhteyttä toki tullaan pitämään, mutta yhteistä aikaa samalla luokalla ei juurikaan enää ole. Meidän luokkamme on aina ollut hyvin yhteisöllinen, ja on vaikea ymmärtää tämän heikkenevän tai jopa katoavan kokonaan. Se on surullista, koska nautimme toistemme seurasta, eikä kukaan osannut odottaa alkuvuoden olevan viimeisiä hetkiä samassa luokahuoneessa pitämässä hauskaa ja juttelemassa kaikesta maan ja taivaan välillä.

Me olemme kokeneet yhdessä vaikka ja mitä: näytelmät, retket, ilot, surut, sekä uuden oivaltamisen haasteet. Tulee ikävä tuttuja, unenpöpperöisiä kasvoja aamukahdeksalta ennen ensimmäistä tuntia. Tulee ikävä yhteisiä vitsejä, joita opettajat eivät ymmärtäneet. Tulee ikävä sitä pientä, turvallista yhteisöä, joka luokkamme on. On ollut uskomattoman hienoa ja ainutlaatuista nähdä luokkamme kasvu, ja varsinkin olla itse osana sitä.

Haikeana jätämme hyvätit rakkaalle koulullemme, jossa toiset ovat olleet kauan ja toiset vähän vähemmän aikaa, huipuille opettajille, projekteille, juhlille ja ennen kaikkea toisillemme. Yhteinen matkamme on ollut huikea, emmekä vaihtaisi sitä mihinkään, mutta nyt on tullut aika jatkaa eteenpäin. On aika avata uusi luku elämässämme ja katsoa, mitä se tuo tullessaan.

kohti uusia seikkailuja!

Meidän ysiluokka

Teksti | Saimi ja Iisa 9C

Ysiluokka on sitä aikaa, kun kaikki opettajat katsovat säälivästi, kun puhuu stressistä, ja sanovat, että lukiossa helpottaa. Ysillä sanotaan, että edessä on tähänastisen elämän tärkein päätös, yhteishaku. Ysillä meille sanotaan: ”Ootte jo isoja, ottakaa enemmän vastuuta.” Silti meitä ei päästetä välitunnilla kauppaan.

Meidän ysvuosi oli varmaan aika samanlainen kuin muillakin, paitsi että tietysti oltiin karanteenissa kaksi viimeistä kuukautta. A-koulu, joka oli aluksi iso ja pelottava, muuttui syksyllä nopeasti tutuksi. Meillä oli paljon uusia opettajia ja aineita, mutta kaikesta selvittiin, eikä vaan?

Ysiluokka oli selvästi haastavampi eri aineiden suhteen kuin aiemmat luokka-asteet, ja suurin osa vuodesta menikin tietysti kaikilla meillä oppimiseen ja koulussa pärjäämiseen. Ehdimme vuoden aikana kuitenkin pitää myös muutaman kahvilan, ja tulihan sitä oltua jopa töissä sekä myyjäisissä.

TET eli työelämään tutustuminen oli monelle kiva kokemus, josta sai paljon työkokemusta. Osa meistä oli TET:issä esimerkiksi ruokakaupassa, päiväkodissa ja eläinkaupassa: Meidän luokan Polina oli töissä korealaisessa kaupassa, joka sijaitsi Triplassa. Veeti puolestaan oli kummisedällään töissä kuvaajana, pääsi auttamaan koulukuvien otossa ja valitsemaan parhaita kuvia oppilaille. Taija ja Tilda olivat kummatkin töissä oopperalla avustamassa hattujen teossa, ja he pääsivät myös katsomaan näytöstä

jossa heidän tekemiään hattuja oli käytössä - aika siistiä!

Me on oltu tosi pitkään meidän luokan kesken yhdessä, jotkut melkein kymmenen vuotta! Nyt luokka alkaa kuitenkin erkaantua, ja kaikki miettiä enemmän tulevaisuutta ja sitä, mitä haluavat elämältään. Tässä kohtaa on hyvä sanoa kaikille heipat ja siirtyä kohti uusia seikkailuja!

Vanhojentanssit

Teksti | **Eero Aakala**

Helmikuun viimeiset talvilomaa edeltäneet päivät sujuivat juhlavissa tunnelmissa, kun C-koulun salissa harjoiteltiin aina yhtä loisteliaita vanhojentansseja. Musiikinopettajalle oli ilo seurata musiikin kurssia suorittavien lukiolaisten muuntautumista parkettien partaveitsiksi rautaisten liikunnanopettajien johdolla. Itse esityksissä riitti jälleen kerran glamouria ja pukuloistoa. Torstai-ilta huipentui riemukkaisiin tansseihin kotiväen kanssa.

Musiikillisesti vanhojentanssien sykkivä sydän Helsingin Rudolf Steiner -koulussa on tietysti itse vanhojentanssiorkesteri, jonka osaaminen periytyy useiden soittajasukupolvien takaa. Monia soittopoleja on nähty ja kuultu sen riveissä. Tänä vuonna oli mahtavaa saada konkarijousistoon mukaan uusia jäseniä ja manttelinperijöitä sekä nauttia salin sointiväreillään täyttävästä puhallinosastosta: poikki- ja nokkahuilujen, alttosaksofonin ja trumpetin sävyistä. Viimeisen silauksen moneen tanssiin antoivat vanhat kunnan vispilät!

Suurkiitos toisesta ikimuistoisesta vuodesta, jonka sain olla osana vanhojentanssien perinnettä!

Abishow'sta vauhtia lukulomaan!

Teksti | **Olli Taskilahti**

Ennen hiihtolomaa vietettiin penkkareita. Jo perinteisen Abishow'n ohjelmassa opettajia ei päästetty helpolla. Tehtäväksi saatiin esimerkiksi osallistua sanavalmiutta ja vitsikkyyttä kysyvään "Pitäkö olla huolissaan?" -ohjelmanumeroon, joka mukaili tunnettua suomalaista televisio-ohjelmaa.

Seuraavaksi yleisö sai kerrakseen viihdettä, kun joukko opettajia sai nimetä keskuudestaan ne, jotka luultavimmin tekisivät jotain kyseenalaista. Nämä veikkaukset ovat kuitenkin sitten eri tarina. Lisäksi opettajien piti esittää pantomiimia: saimme nähdä muun muassa rehtorin taidonnäytteen.

Ohjelmaan kuului myös vanha kunnon abien laulu opettajille, joka oli jälleen kerran hyvä muistutus siitä, kuinka hyvin opiskelijat oppivat tuntemaan opettajansa ja näiden persoonalliset piirteensä, myös ne hieman hassut. Perinteiseen tapaan kukin abi oli panostanut omaan asuunsa. Tänä vuonna rekkojen koristeluissa nähtiin Greta Thunberg, Tinder ja Frozen-elokuvan kuvastoa.

Riemukkaan penkkaripäivän jälkeen oli jälleen hyvä siirtyä lukulomalle.

DRAAMAA

Oma maailma

100-vuotiaan koululiikkeen ylistys

Teksti | Ilona Lehtinen

Kuluneen lukuvuoden aikana on juhlistettu 100-vuotiaista steinerkoululiikettä. Sen kunniaksi toteutui pitkäaikainen haave: muusikko-säveltäjä Lauri Porran sävellystyö Oma maailma, joka kantaesitettiin Helsingin Rudolf Steiner -koulussa marraskuussa 2019.

Steinerkasvatusliiton tilaustyö yhdisti Porran lisäksi muitakin huipputekijöitä: Laura Ruohosen, Mariskan, Paula Vesalan sekä tietenkin mittavan määrän opettajia, oppilaita, vanhempia ja henkilökuntaa. Koko projektissa oli mukana pitkälti yli 300 henkilöä. Kuuden viikon aikana koulussa normaalin koulutyön ohella harjoitettiin valtavat

kuorot ja orkesteri, tehtiin ohjausunnitelmia, lavastuskokeiluja, animaatioita ja valoja. Niin ja ruuvattiin ensimmäiset penkkirivit katsomosta, sillä valtava orkesteri tarvitsi lisää tilaa!

Lopputuloks oli uskomaton, valtaisan ponnistelun synnyttämä ilon ja energian täyttämä purkaus. Jos yleisössä nautittiin, niin kyllä nauttivat myös tekijät. Superammattilaisten säveltämää ja sanoittamaa musiikkia oli ihanaa esittää. Esitystä saapui seuraamaan myös kulttuuriministeri Hanna Kosonen, joka hämmästeli steinerkoululaisten suureen iloa ja luontevaa esiintymistä.

IHMINEN TAHDON OLLA, ILOINEN, AUTTAVA JA JALO!

Ihmeellinen matka läpi kolmen maailman

Teksti | **Ilona Lehtinen, ohjaaja**

Vuosia sitten tavatessamme Lauri Porran kanssa kävimme lyhyen keskustelun steinerkoulusta. Keskustelun päätteeksi Lauri kertoi haluavansa Helsingin Rudolf Steiner -koulun vanhana oppilaana säveltää pienen teoksen, jossa olisi ehkä eurytmiaa ja kuvataidettakin. Näin sai alkunsa Laurin taiteellinen projekti, joka kulki silloin työnimellä ”Sininen, punainen, keltainen”.

Vuosien saatossa kävimme monia keskusteluja ja oikeastaan enemmän kuin musiikista, Lauri puhui kasvamisesta ja pedagogiikasta. Se teki minuun suuren vaikutuksen, sillä Laurin koulumuistot olivat muovautuneet hämmästyttävän jäsentyneiksi ja kirrikaiksi pedagogisiksi kuviksi. Kuullessani sitten Oman maailman musiikkia ensimmäisen kerran kuulin siinä kaiken sen, mistä Lauri oli puhunut.

”Sininen, punainen, keltainen” alkoi kasvaa ja mukaan saatiin toinen steinerkoulun kasvatti Laura Ruohonen. Laura tietää, mistä maailmasta kirjoittaa, koulu kun on hänelle tuttu niin entisenä opiskelijana kuin koulume vanhempanakin. Hänen luomansa Oma maailman tekstit ovat täynnä lämpöä, viisautta ja huumoria. Kaksi-

kon käsissä syntyi lopulta suurteos, johon mukaan saatiin tekstittäjiksi myös Mariska ja Paula Vesala.

Me mukana olevat opettajat olemme lähinnä pyrkineet pitämään aikataulut, nuotit ja eukkatossut järjestyksessä – varsinaisen säihkeen ja hengen ovat lavalle tuoneet oppilaat. Uskomattoman hieno musiikki, lasten ja nuorten lähtökohdista kirjoitetut tekstit sekä oppilaiden ilo ja heittäytyminen yltyvät lavalla kuohunnaksi, joka näyttää vahvasti elämältä. Laurin pienestä teoksesta kasvoi valtava projekti. Sitä tehdessämme olemme hetken saaneet hämmästyneinä, vaikuttuneina ja onnellisina kulkea läpi kolmen maailman.

Näin Lauri Porra itse kuvaa teosta:

Oma maailma kertoo kolmesta maailmasta: kouluyhteisön synnyttämästä maailmasta, kasvavan ihmismielen sisäisestä maailmasta sekä siitä maailmasta, jonka kasvavat nuoret luovat meidän vähän vanhempien rakentaman maailman jälkeen. Kuljemme siinä myös lasten ja nuorten rinnalla koululaisen kasvutarinaa koulumaailmassa.

Steinerkoulussa kaikki luokat ovat musiikkiluokkia

Teksti | Aliina Halme

Syyskuisen koulupäivän jälkeen istahdin ratikkaan ja matkustin jännittyneenä päättärille asti Ullanlinnaan. Lauri Porra vastaanotti minut työhuoneelleen tutustumaan ensimmäistä kertaa Oma maailma -teoksen musiikkiin.

Jännitys vaihtui kuplivaksi innostuksen, hengästyksen ja liikutuksen tunteeksi, kun kuuntelimme tietokoneelta Laurin luomat demot ja aloimme poukkoilevaa keskustelua käyden visioida käytännön toteutusta lasten ja nuorten kanssa.

Olin musiikinopettajana alusta asti Laurille kovin kiitollinen siitä, miten hän halusi saada sävellyksessä kuuluville kaikkien koulun lasten musisoinnin. Teosta ei oltu sävelletty vain soitonharrastajien esitettäväksi, vaan se juhlisti jokaisessa lapsessa ja nuoressa asustavaa kykyä soittaa ja laulaa. Tuntui, että olimme nyt juuri sen äärellä, mikä itselleni on koulun musiikkikasvatuksessa kaikista olennaisinta ja arvokkainta. Ja mikä hauskinda, musiikki kuulosti ihan mahtavalta! Kuulin siinä ne kaikki sävyt, mitkä kuulen lapsissa ja nuorissa.

Seuraavalla kerralla eräänä sunnuntai-iltapäivänä Laurin työhuoneella olivat lisäksi innostumassa ja hengästymässä myös musiikinopettajat Pia Sjöblom ja Eero Aakala. Päivän päätteeksi istahdimme viereiseen

kahvilaan kolmestaan ja aloimme tehdä listoja, aikatauluja, viestejä oppilaille, huoltajille ja opettajille. Tutkimme nuotteja, kuuntelimme olemassa olevia demoja ja päät pyörällä varovaisesti ihmettelimme, saammeko tämän toisiaan tehtyä?

Tulevina viikkoina puhalsimme vähitellen ryhmä, soitin ja tahti kerrallaan Laurin musiikkia lentoon. Töitä tehtiin valtavasti, olen edelleen hämmästynyt siitä, mitä koulussa noina viikkoina tapahtui. Yhteinen innostus kannatteli meitä kaikkia.

Lokakuu ja marraskuu mielletään yleensä synkiksi kuukausiksi, joiden ohimenoa odotetaan. Tänä lukuvuonna meillä oli noina kuukausina niin paljon tohinaa meneillään, että en todella ehtinyt miettiä säätä. Työhön oli aivan ihanaa uppoutua esiintyjäryhmän ja kanssamme työskentelevien upeiden taiteilijoiden kanssa. Haluan antaa erityiskiitoksen myös huoltajille, jotka soittivat Oma maailma -orkesterissamme. Kiitos, että annoitte meille aikaanne ja osaamistanne.

Musiikkiluokat tekevät Suomessa hienoa työtä. Mutta ajatella, Helsingin Rudolf Steiner -koulussa kaikki luokat ovat musiikkiluokkia!

Harjoittelu

Teksti | Vivi, 3C

Ihan ensin me opeteltiin laulu kerrallaan, sanoitusten mukaan. Tämän vaiheen jälkeen siirryimme Mikael-saliin harjoittelemaan kuoron kesken. Kun kaikki oli viittä vailla, tuli muut esiintyjät mukaan.

Esitys! Jännitys!

Kun katsojia alkoi valua saliin, alkoi tosissaan jännittää! Mutta seuraavat kolme esitystä ei jännittäneet enää niin paljon ja viimeisen esityksen alussa tuntui ihan tavalliselta, että esitys alkaa ja katsojat tulevat.

Kivointa oli kumminkin yhdessä laulaminen ja yleisö.

Ps. Sipsit bakkärillä oli hyviä!

Kameran linssin ja sydämen läpi

Teksti | Mirva Valkeapää

Kuvasin ja äänitin Helsingin Rudolf Steiner-koulussa toteutetun Oma Maailma -ensiesityksen harjoitusvaiheen ja esitykset. Vietin lasteni koululla paljon aikaa kolmen viikon aikana, ja päälimmäiseksi tunteeksi jäi kiitollisuus siitä, mitä kuvaajana ja vanhempana koulustamme ja steinerkasvatuksesta näin. Oma Maailma osoitti olevansa isompi kuin suunnitelmani, joten tartuin aiheeseen syvemmin. Dokumenttielokuva lahjaksi koululle ja Steinerkasvatuksen liitolle valmistuu syksyllä 2020.

Tiedän ihmisten tottuvan kameraan aika nopeasti ja niin kävi myös koululla; kohtasin keskittyneitä lapsia, jotka olivat tyytyväisiä omassa koulumaailmassaan. Kuljin kameran kanssa luokkien mukana Oma Maailmaa läpi ja minulla oli olo, että kuulun ryhmään, koska minuunkin tarttui opettajien luoma turvallinen ilmapiiri. Arvostan sitä, että koulussamme on rajoja, joiden sisällä on tilaa ja turvaa.

Oli hienoa nähdä, miten taiteilijat, opettajat, koulun henkilökunta ja vanhemmat työskentelivät koululaisten kanssa. Ohjaaja Ilona Lehtinen piti varmallalla ja lämpimällä tavallaan huolen siitä, että kaikilla oli hyvä tehdä esitystä yhdessä. Painopiste ei ollut pelkästään esityksessä vaan monessa muussa tärkeässä taidossa: kohtaamisessa, kuuntelemisessa, uskaltamisessa, yhteistyössä ja taidekasvatuksessa. Harjoitusvaihe oli hienosti rakennettu, siitä huokui yhteistyö, joka näkyi koulumme vanhimpien oppilaiden vilpittömänä tukena ja apuna nuoremmille koululaisille.

Kun viimeinen kuvauspäivä oli ohi ja pakkasin kamera-kalustoni, koin kiitollisuutta ja onnea lasten omasta koulumaailmasta. Tiedän, että matkan aikana ja kasvamisessa on haasteita, mutta koulumme yhteistyö on niin vahvaa, että se kantaa vaikka korona-ajan yli!

Tuotannollisia tietoja dokumentista:

Tämä projekti toteutuu pienellä hiilijalanjäljellä ja on paikallisesti tuotettu. Lyhyiden välimatkojen ansioista olen voinut liikkua jalan kamerakärryn kanssa. Kameran ja monitorin akut on ladattu pääasiassa 100% ympäristösähköllä. Elokuvan jälkityövaiheessakin materiaalin siirtely on ollut vähäistä. Myös paperin tai kertakäyttöisten asioiden käyttö on rajattu minimiin. Osan kamera- ja valokalustosta sain yhteistyökumppaneiltani ja ensi-iltaesityksen toisena kuvaajana toimi Jukka Lariola.

Eurytmiaa

musiikista liikeilmaisuun

Teksti | Minna Tuomainen

Harvoin saa tilaisuuden nähdä ja kuulla juuri eurytmialle sävellettyä musiikkia. Siitä sydämellinen kiitos Lauri Porralle, jonka kolmessa eurytmialle tarkoitettussa kappaleessa soi elävästi ihmisen kasvun eri vaiheita. Osa 1., Osa 2., ja Osa 3., kuten sävellykset on nimetty, luonnehtivat lapsuutta, murrosikää ja nuoruutta. Kuuntelemalla näitä osioita minulle hahmottui mielikuvia, syntyi liikettä lapsuuden pehmeystä, murrosiän aukaisemasta uudesta tilasta ja varhaisen nuoruuden vuoropuhelusta maailman kanssa.

Musiikki on liikettä ja liike musiikkia. Meillä eurytmian opettajilla oli mieluinen tehtävä yhdessä oppilaiden kanssa tehdä kappaleista näkyviä. Etsiä liikeilmaisuja musiikille. Ohjaamassani ryhmässä (Osa3.) oli nuoria, joista kaikilla ei ollut aikaisempaa kokemusta eurytmiasta, mutta musiikki kantoi ja rohkeus, jolla nuoret työhön ryhtyivät. Rohkeasti he lähtivät mukaan etsimään, löytämään ja muuntamaan musiikin kokemusta uudelle kielelle, eurytmiaksi. Koreografia tilassa ja käsien tekemät sävelet ammennettiin melodiasta ja tulkittiin eurytmisesti. Nuorista itsestään löytyi se, mikä esille pyrki. Tunsin katsovani suoraan heidän maailmaansa. Samansuuntainen kokemus välittyi monikerroksisesti aina uudelleen tulkittuna koko Oma maailma -produktiosta. Siinä mukana olleille tekijöilleen ja kokijoilleen se oli huikean hieno tarina.

Lumikki ja seitsemän kääpiötä

Teksti | Minna Tuomainen

Kuva | Mikko Saira

Satu Lumikista ja seitsemästä kääpiöstä on usealle tuttuakin tutumpi tarina. Sen kiehtovuutta ja viehätysvoimaa luovat monipuoliset hahmot, joiden luonteenpiirteet ovat tunnistettavissa myös todellisessa elämässä. Kukapa ei olisi ollut joskus kateellinen, vallanhimoinen tai ilkeä, kuten paha äitipuoli? Lumikki, joka pakeni metsään, oli rohkea mutta myös vian ja houkutuksille altis. Pyyteettömyyttä ja avuliaisuutta Lumikki sai osakseen kääpiöiden luona. Metsästäjän säälintunne pelasti tytön, ja prinssin rakkaus vapautti kuolemasta. Tunteiden kirjo ja hahmojen värikkyyden houkuttelivat kokeilemaan kokonaisen esityksen tekemistä eurytmisesti.

Satu valmistui sitkeällä työllä kahden luokan voimin. 7C-luokka vastasi musiikin esittämisestä ja 7D työsti tarinan draaman. 7C esitti sävelurytmisen metsäkohtauksen Jean Sibeliuksen kappaleeseen Kuusi (Op.75 No.5). Kaikessa yksinkertaisuudessaan kohtauksessa pimeään metsän puut ottivat pelästyneen Lumikin vastaan ja osoittivat tien kääpiöiden mökille. Kuitenkin syventyminen sävelten tekemiseen ja siirtymät muodosta toiseen vaativat onnistuakseen oman ja toisten liikkeiden havainnointia. Koko luokan ollessa yhä aikaa lavalla hiomassa näitä taitoja ei välttytty melulta ja sekasorrolta, kun puut etsivät paikkaansa. Milloin joku oli liian hidas, oli toinen liian nopea, joku unohti muodon ja välistä jäätii juttelemaan. Toimimat-

tomat kohdat selvitettiin ja uudet ideat testattiin kärsivällisesti. Vähitellen jokainen metsän puu löysi paikkansa ja metsä muotonsa. Sitäkin oleellisempaa oli musikaalisuuden vaikutelma, joka syntyi oppilaiden sisäistyneistä liikkeistä. Siitä tuli lumoava öinen liikkeessä oleva metsä, joka soi Sibeliuksen Kuusen lailla.

Siinä missä rinnakkaisluokka harjoitteli ison ryhmän kanssa liikkumista, 7D syventyi draaman roolien tekemiseen. Oppilaat ottivat sadun heti omakseen. Harjoittelu alkoi jo kuudennen luokan keväällä, jolloin roolit jaettiin. Jokainen opetteli liikeilmaisua roolinsa mukaisesti. Osa harjoitteli useamman roolin. Syntyi soolomuotoja, dialogeja ja joukkokohtauksia innokkaalla ja periksiantamattomalla asenteella. Hahmot veivät niin mennessään, että sukeltaaminen rooliin vaikutti käyvän kuin itsestään. Tulkinta eurytmisten äänteiden avulla saattoi olla alussa työlästä, mutta siihen oppilaat osallistuiivat toisiaan tukien ja kannustaen. Ongelmatilanteisiin heillä oli aina esittää ratkaisuja, ja monesta kohtauksen vaihdosta selvittiin vikkelillä jaloilla ja asua vaihtamalla. Erityisesti kääpiöiden roolien tekijät vaihtuivat niin saumattomasti, etten edes ohjaajana tiennyt, kuka missäkin kohtauksessa lavalle tulee. Oikeastaan ei tarvinnutkaan, sillä esitys kulki omaa polkuaan hienosti tehtyjen satuhahmojen kera.

8A-luokan näytelmä

Romeo + Julia

Teksti | **Laura Eronen**

Näytelmäjakso on kahdeksannen luokan suuri projekti, joka sisältyy äidinkielen opetukseen. Näytelmän valmistamiselle on varattu oma neljän viikon jakso, joka huipentuu Mikael-salissa vietettyyn viimeiseen intensiivi- viikkoon. Tämän viikon aikana kaikki edellisten viikkojen työ kootaan yhteen ja puhalletaan henkiin näytelmäksi.

8A-luokan näytelmäksi valikoitui William Shakespearen klassikko Romeo ja Julia, mutta käytimme alkuperäistekstin ohella vahvana pohjana Baz Luhrmannin 90-luvulla ohjaamaa modernilla otteella toteutettua elokuvaversiota.

Shakespearen 1500-luvulla kirjoittaman tragedian aiheet ja niiden herättämät tunteet ovat edelleen ajankohtaisia, koska vaikka ajat muuttuvat, ihminen on pohjimmiltaan sama. Toki tarinan käänteet ovat hyvin dramaattisia, mutta eikö taiteen tehtävänä juuri olekin liikuttaa kokijaa ja herättää ajatuksia?

Koko luokan upealla ja omistautuneella työskentelyllä saimme luotua ikimuistoisen värikkään kokemuksen ja omakohtaisen kosketuspinnan yhteen kirjallisuuden historian merkittävistä klassikkoteoksista.

Suurenmoinen suurprojekti

Non existere

Teksti | Riitta Ojamaa

Tammikuun vaihtuessa helmikuuksi 2020 koulussamme esitettiin Non Existere -esitystä, jota ohjaaja Antti Laukkarinen kuvaili käsiohjelmassa poikkitaiteelliseksi teatterisirkukseksi. Esitys oli lukion Esittävän taiteen -linjan yhteisprojekti, jossa kaikki kolme luokkaa ja lukuisat opettajat yhdistivät voimansa. Koulun ulkopuolelta joukkoon liittyivät ohjaaja Antti Laukkarinen, muusikko Suvi Isotalo

ja Lintsin sirkuksen Maiju Mustonen. Prosessi yhdisti ja vahvisti joukon vankaksi yhteisöksi.

Kun linjan perustajien rohkea idea oli kypsynyt valmiiksi esitykseksi Mikael-salin lavalle, ei voinut kuin haukkoa henkeä. Nuoret esiintyjät todella pääsivät näyttämään parhaansa. He kuljettivat yleisöä suvereenisti läpi liikutuksen, ilon ja ihastuksen. Esitys katoavista asioista olikin saanut löytäjän roolin. Se oli löytänyt todellisen helmen.

Draamaa ennustusten maailmasta

Teksti | Riitta Ojamaa

Marraskuussa 2019 alkoi 11A:n draamakurssi. Ryhmä vaikutti alusta saakka motivoituneelta ja sitoutuneelta. Yhteen hiileen puhaltava porukka kehittyi ja vahvistui tunti toisensa jälkeen. Taito ja rohkeus saivat vapaasti kasvaa, kaikki kannustivat toisiaan.

Rohkeudesta kertoi myös se, että lähdimme kokeilemaan jotain aivan uutta. Näytelmässä 11A esitti 11A:ta, joka esitti näytelmää Tarot. Esitys yhdisteli improvisoituja kohtauksia ja käsikirjoitettua näytelmää. Yleisölle näytettiin, kuinka ryhmä valmistautuu esitykseen, mitä väliajalla puhutaan ja kuinka näytelmän päätteeksi näyttelijät hypäävät ulos rooleistaan ja rooliivaatteistaan. Ja tietenkin, jotta outous täydentyisi, joku jääkin roolinsa vangiksi.

Näytelmän viimeinen esitys osui perjantaille, joka maaliskuussa oli 13. päivä. Sitä emme kuitenkaan osanneet ennustaa, että seuraavalla viikolla kouluissa siirryttiin etäopetukseen.

Me teimme sen!

Suurprojektin teko alkoi jo elokuussa, kun kokoonnuimme E-linjan ja projektissa mukana olleiden opettajien kanssa yhteen. Ilmassa oli jännittänyttä odotusta, sillä olihan tämä suuri asia kaikille ja tulisi viemään paljon työtunteja. Suuri hetki oli, kun saimme tutustua myöhemmin syksyllä projektin ohjaajaan, Antti Laukkariseen.

Aluksi tuntui vaikealta hahmottaa millainen lopputuloksesta tulisi, mutta syksyn kuluessa siitä tuli yhä selvempää. Harjoittelu oli mukavaa mutta myös stressaavaa, koska kyseessä oli suuri porukka ja harjoituksissa oli paljon asioita, jotka olivat vielä epävarmoja. Ensi-illan lähestyessä olimme kuitenkin jo varmoja siitä, mikä tuli missäkin järjestyksessä ja minne piti milloinkin mennä. Mikael-salista ja sen takahuoneesta tuli eräänlainen asuinpaikka, joka oli täynnä meikkejä, vaatteita ja odottavaa tunnelmaa. Esityksen loputtua takahuoneen täytti helpotus, haikeus ja ylpeys. Me teimme sen!

Rauha, 10E

RETKET JA TAPAHTUMAT

Leirikoulut Lapissa

Teksti | **Pasi Salmela**

Kuvat | **Veera Karjalainen**

Melkeinpä heti lukukauden alettua vaihtoivat lukion ykköset, kukin luokka vuorollaan, viikoksi pölyisen pääkaupungin itäisen Lapin erämaihin! Perinteikäs leirikoulu kuuluu opetussuunnitelman mukaisesti maantieteen opintoihin, mutta yksi tärkeimmistä leirikoulun pedagogisista tavoitteista on nuorten ryhmyttäminen. Kun ollaan viikko yhdessä, tutustumme toisiimme aivan eri tavalla kuin koulun penkillä.

Vaelsimme kauniissa maisemissa päivittäin – tuntuireilla ja niiden rakkarinteillä, upottavilla soilla ja humisevissa erämaan metsissä mustikoita maistellen. Samalla tuli syvennettyä perusopetuksessa opittuja biologian ja maantiedon oppeja luonnon helmassa. Rankkaa oli, jalat olivat kovilla! Iltaisin pääsimme kuitenkin rentoutumaan saunan ja viileän joessa pulahduksen merkeissä sekä rupattelemaan iltanuotioilla.

Yhteistyö majoittajiemme, Naruskan retkeilymajan omistajien, kanssa on sujunut saumattomasti jo yli viiden toista vuoden ajan, ja toivon kovasti sen jatkuvan vastakin. Lapin leirikoulu on nimittäin ehdottomasti tärkein ja rakain vetämäni kurssi. Samalla se on myös rankin, upein ja antoisin kurssini, jonka merkityksen koen opettajana ja opinto-ohjaajana olevan aivan steinerkoulun yhteisöllisyyttä korostavien arvojen ytimessä. Palkintona viikon mittai-

sesta leirikouluyskymisestä pääsee opettaja tutustumaan opiskelijoihin aivan toisesta näkökulmasta kuin perinteisissä opetustilanteissa, ja opiskelijat saavat pitkään muistoissa säilyviä huippuelämyksiä sekä paljon uusia ystäviä.

HRSK purjehduskurssin tunnelmia

Teksti | Emmi von Gruenewaldt

Syksyllä 2019 Helsingin Rudolf Steiner -koulun lukiolaisille järjestettiin purjehduskurssi soveltavana liikunnankurssina. Kurssilla opiskeltiin teoriaosiossa saaristolaivurikurssin taseoisia navigoinnin perusteita sekä venesanasoa.

Kurssin käytännön osuus suoritettiin purjehtien Helsingin lähivesistöissä Porvoon suunnalla. Viikonlopun mitaisella purjehduksella opittiin solmuja ja purjeiden trimmaamista sekä väistämissääntöjä.

Opiskelijoiden kommentteja:

“Purjehduskurssi oli hauska ja muista kursseista poikkeava kurssi. Viikonloppu oli osittain rankka mutta samalla oppi paljon uutta ja sai viettää aikaa kavereiden kanssa.”

“Purjehduskurssi oli kokemus, jota ei helposti unohda (varsinkaan jos ei ole ikinä purjehtinut aikaisemmin). Helppo kurssi ja paljon kauniita maisemia. Suosittelen sitä kaikille, sillä kaikkea erilaista on hyvä kokeilla!”

“Than kamalaa mut samalla iha sika kivaa.”

“Kun vendataan kannattaa olla sillä puolella, jossa saa olla suorassa. Se on aika kuolema selälle muuten. Ja ei kannata olla mikään perheen heikoin lapsi, siel joutuu vetämään aika paljon. Ja kannattaa varautua siihen, että opet laittaa oven kiinni, kun moottori luovuttaa ja kun ne korjailee siel alla sitä moottoria ja sä joudut istumaan raekuuron läpi.”

“Purjehduskurssi oli aivan ihana! Meillä oli loistava miehistö ja kapteeni, ja oli todella hauskaa päästä purjehtimaan purjeveneellä. Ihanaa, kun koulu tarjosi meille tällaisen mahdollisuuden!”

“Kurssilla oli kivaa. Yksi hauska tapahtuma, joka tulee mieleen oli se, kun meiltä putosi paistinpannu satamassa mereen. Yritimme saada sen sekä sukeltamalla, että magneetin avulla nostettua ylös, mutta emme valitettavasti saaneet nostettua sitä ylös. Yritys oli kuitenkin hyvä.”

“Tosi silmiä avaava ja yleissivistystä edistävä. Suosittelen todella paljon!”

S/V Jonie

Brasilia – Curritiba – São Paolo

Teksti | **Minna Eklund**

Kaukaiselta kuulostavat nämä matkakohteet, mutta jos ei olisi koronavirusta, Brasiliassa olisi ryhmä rämäpäisiä eurytmiaprojektilaisia useilta eri lukioluokilta ja kolme opettajaa tätä kirjoittaessani (8.-19.4.2020).

Toivomme vielä, että myöhemmin tämän vuoden aikana pääsemme viemään päätökseen kahden vuoden ponnistelut.

On pidetty kahviloita, on järjestetty Halloween-disko, on tempaistu Lattari-iltamat, pakattu Suomalaisessa kirja-kaupassa jouluostoksia, haettu rahaa Kulttuurin tukemiseen tarkoitetuilta tahoilta, koululta ja yhdysvanhemmilta sekä suomen- että ruotsinkieliseltä puolelta ja saatukin kokoon jo iso osa matkarahoista.

Koossa on vaativa esitys, jota tosin täytyy vielä työstää. Poikkeusolojen takia ryhmä ei ole näet voinut enää yhdessä harjoitella!

Tulevaisuus näyttää, miten muuttuu kevät syksyksi ja toisaalta Brasilian syksy kevääksi!

Pitäkää peukkuja!

Toivovat Minna, Andrea ja Salla-Maria

Nipsu, koulumme maskotti

Teksti | Emmi von Gruenewaldt

Nipsu saapui kouluumme hiihtoloman jälkeisenä perjantaina. Vilkas ja oppivainen kleinspitzin pentu aloitti heti kouluvahtikoiran opintojen suorittamisen. Saimme Nipsun houkuteltua haastatteluun herkkupaloilla!

Milloin tulit taloon, Nipsu?

Emäntäni, vahtimestari Eeva, haki minut kotiin torstaina hiihtoloman jälkeen. Ensimmäistä kertaa olin koululla heti perjantaina. Se oli hauska päivä ja tapasin hurjasti uusia ihmisiä: Emmiä, Vesan, Hannan, Eiran, Johannan ja aika monta muuta.

Minkä rotuinen olet?

Äitini on kleinspitz ja isä mittelspitz. Rotuni on peräisin Saksasta.

Mikä on lempiherkkusi?

Ehdottomasti paistettut kanapalat! Mutta niitä saa vain, kun suorittaa koulutehtäviä erinomaisesti... Välillä innostun kanapaloista liikaa ja unohdan, mitä kaikkea osasin kaan.

Mitä puuhastelet mieluiten?

Riehuminen on aika hauskaa. Minulla on ystävä nimeltä Dixi, jonka kanssa leikimme välitunneilla. Tykkään myös tutkia kaikkea, mitä kirsuni eteen sattuu.

Onko sinulla koulullamme jokin työtehtävä?

Kyllä vain, paljonkin! Ensimmäisinä työpäivinäni, kun olin vielä harjoittelija, leikin abien kanssa aamuisin ennen yo-kirjoituksia. Olen myös lähes päivittäin käynyt 1.-3.-luokkalaisten kanssa leikkimässä. Toivotan myös ihmisiä tervetulleeksi aulassa, kun on minun päivystysvuoroni.

MP rehtori Esa

Esa on ehdottomasti yksi lempi-ihmisistäni. Hän on aina niin iloinen, kuten minäkin. En tosin ole vielä saanut hänen minulle lupaamaansa herkkuluuta...

Yhteystiedot

Helsingin Rudolf Steiner -koulu

Lehtikuusentie 6, 00270 Helsinki

Luokat 1-13 A, 9-13C, 9 D, 10-12E, A-esiluokka

Toimisto 477 70 70

Talousjohtaja 045-773 13130

Rehtori 050-330 0846

Apulaisrehtori 050-322 4454

Vahtimestari 050-540 1920

Opettajat 040-710 6704

Keittiö 040-710 6705

Esikoulu 045-773 24606

Kouluterveydenhoitaja 050- 310 5631

Paraistentie 3, 00280 Helsinki

Luokat 1-8 C, 7 D, C-esiluokka

Opettajat 040-710 6707

Apulaisrehtori CD 050-468 1278

Vahtimestari 050-589 7126

Keittiö 040-710 6709

Esikoulu 045-636 5221

Kouluterveydenhoitaja 040-518 8373

www.rudolfsteinerkoulu.fi

Sähköposti | kanslia.helsinki@rudolfsteinerkoulu.fi

Ilmoittautuminen * 477 70 70 * esiluokalle ja 1. luokalle* muille luokille pyrittäessä yhteyttä voi ottaa suoraan rehtoriin

Toimihenkilöt

Rehtori | **Tuominen Esa**

Apulaisrehtori | **Aaltonen Vesa**

Apulaisrehtori Paraistentiellä | **Sorsa Hanna**

Opettajakunnan puheenjohtajat:

Engström Kajo (A-luokat)

Lahtinen Ija (C-luokat)

Salmela Pasi (9+luokat)

Opettajakunnan sihteeri | **Laulainen Mikko**

Terapiatoiminta ja erityisopetus:

Göös Sinikka | erityisopetus

Kivisaari Kati | koulupsykologi

Lahtinen Ija | erityisopetus

Leikas-Mieho Päivi | taideterapia

Mäkelä Heidi | koulukuraattori 5.12.2019 asti

Mäkinen Maria | koulukuraattori 7.1.2020 alkaen

Poikkimäki Liisa | erityisopetus

Sorsa Hanna | erityisopetus

Terveydenhoitajat:

Autio Katariina

Westerlund Jennifer

Koulun henkilökunta

Affleckt Kirsi | esikoulun iltapäivähoitaja

Basdekis Eeva | vahtimestari

Eskola Tiina | iltapäiväkerhon ohjaaja ja koulunkäyntiavustaja

Etholén Eija | kirjanpitäjä

Feria Garcia Gustavo | siistiä

Haapalainen Kirsi | koulunkäyntiavustaja

Hacklin Katariina | taloussihteeri

Holpainen Laura | esikoulun iltapäivähoitaja

Hämäläinen Pasi | iltapäiväkerhon ohjaaja

Juvonen Liisa | siistiä

Karttunen Päivi | esikoulun iltapäivähoitaja ja -avustaja

Khajehgany Farah | esikoulun iltapäivähoitaja ja -avustaja

Kolehmainen Anne | iltapäiväkerhon koordinaattori

Koppel Ragne | siistiä

Lepaste Helen | siistiä

Manninen Juha | iltavahtimestari

Mattsson Jan | iltapäiväkerhon ohjaaja ja

koulunkäyntiavustaja

Oviedo Alberto | siistiä (työvapaalla kevään 2020)

Palomäki Ulla-Riitta | siistiä

Saarnisalo Mika | vahtimestariharjoittelija

Sandberg Daniel | iltavahtimestari

Sandberg Sami | siistiä

Sandberg Taina | vahtimestari

Selenius Ann-Catrine | koulusihteeri

Suolanen Krista | iltapäiväkerhon ohjaaja

Subekan Mokhamad | siistiä

Törnblom Marika | talousjohtaja

Wasenius Kimmo | talonmies

Opettajat

Aakala Eero | musiikki
Aaltonen Jenni | saksa, ruotsi
Aaltonen Vesa | apulaisrehtori, matematiikka, luokanvalvoja (11 E)
Bargum Heini | luokanopettaja (7 C)
Eklund Minna | eurytmia
Engström Kajo | luokanopettaja (4 A)
Eronen Laura | luokanopettaja (8 A)
Eräkangas Takko | luokanopettaja (1 C)
Göös Sinikka | luokanopettaja (2 C)
Halme Aliina | luokanvalvoja (10 E), musiikki
Halonen Katja | matematiikka, fysiikka
Heinämäki Leena | luokanopettaja (7 D)
Helanne Henrik | yhteiskuntaoppi, maantiede
Karjalainen Anna-Mari | äidinkieli ja kirjallisuus, draama
Kauhaniemi Tiija | luokanopettaja (6 C)
Kerman Riitta | englanti
Keski-Orvola Jutta | esikoulun opettaja
Kivi Pilvi | luokanopettaja (4 C)
Korpi Sonja | luokanopettaja (5 A)
Krapu Marika | ruotsi, saksa
Kuusela Eira | luokanvalvoja (11 C), matematiikka, kemia, tähtitiede
Kuusela Leila | säestäjä
Käkelä Krista | luokanopettaja (1 A)
Lagerbohm Pia | saksa, englanti
Lahtinen Ija | luokanopettaja (3 C)
Laulainen Mikko | luokanopettaja (7 A)
Lehtinen Ilona | luokanopettaja (8 C), draama
Lehtonen Eetu | uskonto, psykologia
Leikas-Mieho Päivi | maalausterapia
Lindström Monica | esikoulun opettaja
Linna-Dini Elisa | musiikki, perhevapaalla
Luoma Mare | luokanopettaja (3 A)
Luotola Terhi | englanti, ruotsi

Mieho Eero | säestäjä
Mikkilä-Huttunen Leena | ort. uskonnonopettaja
Mikkonen Jenni | luokanopettaja (5 C)
Mäntylä Emmi | liikunta, terveystieto
Nyholm Tanja | luokanvalvoja (12 A), kotitalous, käsityö, kirjansidonta
Ojamaa Riitta | luokanopettaja (6 A), draama
Oviedo Alberto | tekninen työ
Pelkonen Ari | luokanvalvoja (10 A), liikunta, terveystieto
Perfiljeff Mirka | ruotsi, englanti
Pipinen Petra | resurssiopettaja
Pitkänen Jaakko | filosofia, elämäntutkimustieto
Poikkimäki Liisa | erityisopettaja
Ramula Tiina | saksa
Paaskunta Outi | venäjä, perhevapaalla
Salmela Pasi | luokanvalvoja (11 E, 12 E), biologia, maantiede, opinto-ohjaaja
Santos Salla-Maria | äidinkieli ja kirjallisuus
Sipinen Johanna | venäjä
Sorsa Hanna | CD-osaston apulaisrehtori, matematiikka, fysiikka, kemia
Tarkkio August | ranska, espanja
Taskilahti Olli | luokanvalvoja (12 C), historia ja yhteiskuntaoppi
Tervahartiala Marika | kuvataide
Tuomainen Minna | eurytmia
Tuominen Esa | rehtori, historia ja yhteiskuntaoppi
Vahviala Pirjo | eurytmia
Veijalainen Kirsi | luokanopettaja (2 A)
von Gruenewaldt Emmi | luokanvalvoja (11 A), matematiikka, fysiikka
Väisänen Petri | luokanvalvoja (10 C), ruotsi, englanti
Välikorpi Jari | filosofia, elämäntutkimustieto
Wallin Sini | luokanopettaja, perhevapaalla

Suomenkielisen osaston johtokunta 2019-2020

Antti Lehtinen | Puheenjohtaja
Mari Karakoski | Varapuheenjohtaja

Jäsenet
Eeva Basdekis (HTP-henkilökunta)
Takko Eräkangas (opettaja)
Anna-Mari Henell
Aki Lehtinen
Timo Peltonen
Iisa Rahijärvi
Pasi Salmela (opettaja)
Aliina Poovatkunnel (oppilaskunta)
Vesa Aaltonen | Johtokunnan sihteeri

Hallitus 2019-2020

Christian Hirn | Puheenjohtaja
Jouni Järviluoma | Varapuheenjohtaja
Marika Törnblom | Hallituksen sihteeri

Jäsenet
Antti Ellonen
Linda Hellsten
Joakim Ignatius
Mika Lakka
Antti Lehtinen
Johanna Leppänen
Raisa Rautiainen-Laakso

Ylioppilaat 2020

Bochkov Sakari
Eklund Pauliina
Ekonen Johannes
Franck Eero
Hara Eemil
Hongisto Anni
Ikävalko Salli
Jokela Jessika
Koiranen Henriikka
Koivusaari Aino
Kosonen Emmi
Kostiainen Vera
Laakso Tiitus
Lahovaara Noora
Lairi Tinka
Launonen Hille
Marjamäki Karim
Mäkinen Mette
Nyström Alexandra
Nyström Daniela
Oinonen Anni
Pirttikangas Sini
Poovathkunnel Ayyappan Alina
Pukkila Jan
Pyykkö Nelli
Rönkkö Taika
Seppänen Otso
Shava Wilfred
Tanner Ronja
Tola Lauriina
Vapaatalo Elli

Koulumme työ- ja loma-ajat lv. 2020-2021 ovat seuraavat:

Syyslukukausi 12.8.2020 (ke) – 19.12.2020 (la)

Lauantaityöpäivä la 26.9.2020

Syysloma 12.10.2020 (ma) – 16.10.2020 (pe)

Joululoma 21.12.2020 (ma) – 6.1.2021 (ke)

Kevätlukukausi 7.1.2021 (to) – 5.6.2021 (la)

Talviloma 22.2.2021 (ma) - 26.2.2021 (pe)

Pääsiäinen 2.-5.4.2021

Helatorstai to 13.5.2021

Vapaapäivä pe 14.5.2021

Koulu alkaa 12.8.2020 klo 10.00

HELSINGIN RUDOLF STEINER -KOULU
LEHTIKUUSENTIE 6, 00270 HELSINKI
PARAISTENTIE 3, 00280 HELSINKI